

EL COMPÀS DEL MONTAGUT

Butlletí informatiu de l'AMPA Núm. 27. Curs 2014-2015

EDITORIAL

Fem cinquanta anys

Enguany celebrem els primers cinquanta anys de l'Escola Montagut. Aquestes primeres paraules han de ser d'agraïment a totes aquelles persones que un llunyà 1965 van decidir fer un gran acte de generositat creant una escola. També d'agraïment a tothom que s'ha implicat directament o indirectament en el seu funcionament: docents, equips directius, coordinadors, PAS Consells d'Administració, AMPA, mares, pares... perquè sense tots ells aquest gran engranatge no rutllaria.

La preocupació per l'educació dels nostres fills i filles entesa com l'acompanyament i la descoberta de les pròpies capacitats ha estat el fil conductor en aquests cinquanta anys. Una educació de qualitat, laica, catalana, integradora, inclusiva... forma part del nostre ADN. La cerca de l'excel·lència, l'educació en el respecte i la diversitat, l'assoliment d'objectius i reptes, el treball en equip... totes serien paraules buides sense els grans protagonistes d'aquesta història: els alumnes. Ells són l'ànima de tot aquest engranatge. Ells, i només ells, el gran motiu i la raó de ser d'una escola.

En aquest any de celebració s'han recollit diversos testimonis d'exalumnes de diferents etapes. Tots ells explicaven amb il·lusió i amb certa enyorança del temps passat la multiplicitat d'anècdotes, de vivències, de situacions viscudes en la seva etapa escolar. Però, amb la perspectiva que atorga els anys, totes elles divertides i sobretot amb aromes d'orgull per haver-ne format part.

En cinquanta anys han passat moltes coses. Aquestes ja formen part de l'aprenentatge històric i queden ben apuntades en el llibre commemoratiu del cinquantè aniversari. Però ara és responsabilitat de tots els que hi som, i ho serà dels que han de venir, la tasca d'escriure junts més pàgines brillants en el futur d'aquesta escola. Aquest futur és incert, però el que és segur és que amb les certes passades i actuals podrem afrontar aquest desconeixement millor. Ens cal caminar junts, amb pas ferm i segur, amb generositat i compromís, amb esforç col·lectiu i amb orgull de pertànyer a un gran projecte.

Felicitem-nos, doncs, tots plegats, docents, equips directius, coordinadors, PAS Consells d'Administració, AMPA, mares, pares, alumnes i exalumnes per ser part d'aquest gran projecte.

Per cinquanta anys més!

La Junta

Sumari

Articles

Violència a les aules.....	4
Podem ser amics dels nostres fills?.....	6

Personatges

Lluís Huguet.....	8
Oriol Plans.....	9

Durant el curs..... a destacar

P3-P4-P5.....	10
Primària.....	12
ESO.....	16
Batxillerat.....	20

Orla 2n Batxillerat.....	26-27
---------------------------------	-------

Projectes	28
------------------------	----

Protagonistes 50 anys de l'Escola Montagut	29
---	----

Protagonistes	36
----------------------------	----

Activitats extraescolars	38
---------------------------------------	----

Activitats AMPA	42
------------------------------	----

Aula Oberta	46
--------------------------	----

Comenius	50
-----------------------	----

Revista digital:

www.ampamontagut.cat/revista

Foix

Arts Gràfiques

Llibres
Catàlegs
Triptics
Postals
Papereries
Targetes
Desplegables
Filigranes

Relleus
Plasticats
Estampacions
Troquelats
Vernissos
Tot tipus d'acabats

www.ggfoix.com

T. 938 904 901

Article

VIOLÈNCIA A LES AULES

En els darrers temps, no són poc freqüents les notícies relacionades amb episodis de violència, de major o menor gravetat, en diferents centres educatius d'arreu del món. Fins ara, els associàvem a contextos vinculats principalment a la cultura i societat nord-americanes i això ens podia fer sentir més o menys segurs, pensant que "això queda lluny, aquí no passa". Desgraciadament, un episodi recent en un institut de Barcelona ens ha fet obrir els ulls. De cop i volta, el sentiment de vulnerabilitat es fa present. I llavors sorgeixen moltes preguntes, i molt complicades: Estan segurs els nostres fills? Es poden evitar situacions com aquesta? Hi ha culpables? Hi ha solucions?

Crec que és important establir una distinció inicial: no és el mateix una falta de disciplina o un mal comportament que una situació de violència, vandalisme, assetjament físic o psicològic. Seria incorrecte i fins i tot

perillós incloure tots aquests elements dintre del mateix sac. De fet, la violència més habitual i la que ens ha de preocupar amb major mesura és la que es dona a les aules de forma més subtil, amb aspectes vinculats a la rutina escolar diària, que sovint no s'explica i que a vegades no atenem amb prou atenció: comentaris ofensius, bromes denigrants, aïllament social, etc. És en aquest tipus de violència i no tant en la de casos excepcionals com el succeït a Barcelona que es fa imprescindible que tots els que estem vinculats a la comunitat educativa (famílies, professionals i alumnes) fem una reflexió: quin ha de ser el nostre paper en la qüestió de la violència a les aules?

Considero que les escoles habitualment disposen de mecanismes vàlids per gestionar situacions de violència, però ens trobem que més sovint del que ens agradaria es produeixen situacions en les quals alumnes o fins i tot docents se senten atacats per nois o noies del mateix centre. Aquests mecanismes són efectius, però evidentment han de complementar-se amb altres elements per tal de resoldre i evitar en la mesura del possible aquests fets.

Un d'aquests elements més importants és la família, la qual constitueix el referent més immediat i més important per als nois i noies des d'un primer moment. Els valors i les prioritats que es treballin des de casa seran els pilars a partir dels quals els nostres fills aprendran a relacionar-se amb els altres i socialitzar-se amb més o menys èxit. Preguntem-nos, com a pares i mares, no quins són els valors que els hem ensenyat, sinó els que ells han après. Hem de ser realistes i no deixar-nos portar pels afectes incondicionals, els plantejaments acomodats o les inèrcies en el nostre comportament que, a vegades, amb major o menor consciència, com a pares podem experimentar. Si de veritat estimem els nostres fills, ens cal un exercici d'autocrítica habitual, sincer i constructiu: Conec el meu fill? Quina imatge té de mi? Quins són els valors que es viuen a casa? Com es comporta en altres entorns?... Hem d'observar i escoltar els nostres fills però també el seu entorn. Cal mirar allò evident però també allò que no s'explica, els silencis, altres punts de vista... Preguntem-nos quines persones volem que siguin els nostres fills i plantegem-nos què estem fent

OR& EVENTS

**SERVEIS D'HOTALERIA
LLOGUER DE MATERIALS**

**TAULES - CADIRES - MANTELLERIES - VAIXELLES
TOT EL NECESSARI PER A BANQUETS**

977 698 271 - 620 601 296

SERVEIS DE CÀTERING · DISPOSEM D'ESPAIS

Kids&Us
language school

YOUR TRIBE SPEAKS ENGLISH

Serveis Lingüístics

per aconseguir-ho.

D'altra banda, per assolir tot això es fa necessari un element que normalment acostuma a ser escàs: TEMPS. Per estar amb ells, per reflexionar, per arribar a conclusions, per generar oportunitats i, en definitiva, per acompanyar-los. És difícil disposar d'aquest temps, però la idea que la qualitat és més important que la quantitat és totalment certa.

Una altra idea que hem de tenir present és que la societat en què estan creixent els nostres petits (o ja no tan petits) és una societat competitiva, canviant, accelerada i que prioritza especialment aspectes materials, immediats i superficials. Es fa imprescindible treballar amb els infants des de petits aspectes fonamentals com l'empatia, l'assertivitat, la reflexió interna... Fer-ho a través del joc, l'experiència i la rutina diària acostuma a ser més efectiu que a través del discurs puntual.

És preocupant també comprovar que aquesta mateixa societat acostuma a acceptar aquesta violència com una qüestió més i es normalitza de forma habitual de manera més o menys indirec-

ta: programes de TV, videojocs, estereotips publicitaris, esports (fins i tot d'elit)... També el rol masculí i femení que a vegades es transmet als infants i adolescents (pel·lícules, programes televisius...) pot emascarar certs components sexistes, que no deixa de ser una altra forma de violència. Evidentment, no podem tancar els ulls al món, cal estar informats i participar de tot el que ens envolta, però es fa necessari establir alguns filtres per tal que ens assegurem que el que arriba als nostres infants són elements per als quals estan preparats.

Finalment, els nostres fills, i nosaltres mateixos, hem d'entendre que la passivitat també és una altra forma de violència. Cal implicar-se, cadascú en la mesura de les seves possibilitats, però participar en tot allò que ens envolta. Els hem d'ensenyar que sempre es pot ajudar algú, encara que aquesta ajuda sembli ínfima. Els hem de recordar que qualsevol pot estar a l'altra banda i que llavors seríem nosaltres els que voldríem ser ajudats. Que una mirada, una paraula, un gest, una mà estesa a temps pot evitar molts problemes i pot ser una sortida per a aquell que la necessiti.

Ensenyem-los a observar el seu entorn (si pot ser, sense el filtre d'una pantalla), a creure en valors i traduir-los en accions. Ensenyem-los a no ser conformistes, a no resignar-se i a confiar que sempre es pot fer alguna cosa més o almenys fer-la diferent. Ensenyem-los a construir un món millor, almenys per als que tenim al costat, ja que ells són el nostre món, que qualsevol petit gest és important, que el silenci és còmplice i que l'únic camí vàlid és el camí correcte. Ensenyem-los, en definitiva, que no són importants, que són ÚNICS, i com a tals han d'actuar.

Nacho Molina
Psicòleg
Escola Montagut

**PRIMERA VISITA +
HIGIENE DENTAL: 25€**

**L'EXCEL·LÈNCIA
A L'ABAST
DE TOT HOM**

938 199 110
C/ General Prim, 9
Vilafranca del Penedès

www.salutdental.com

f SalutDentalPenedès
t SalutDental

Article

PODEM SER AMICS DELS NOSTRES FILLS?

Sobre aquest tema que plantejem existeixen discrepàncies entre pares, però també entre els propis professionals.

El rol d'un amic, sobretot per a un adolescent, és tenir una persona com a confident a qui se li pot explicar tot. La paraula amiatat implica una relació propera, confiança, respecte i companyia, ser comprensiu i esperar que et comprenguin, ser generós, alegrar-te amb els èxits de l'altre, entristir-se amb les seves penes, ajudar-lo en els moments difícils... Si ser amics suposa tot això, perquè no podem ser amics dels nostres fills? On és el problema? Totes aquestes característiques poden confondre'ns perquè també són necessàries en la relació pare-fill. La diferència està en què en la relació amb els nostres fills li hem de sumar un ingredient: l'autoritat. Entenent autoritat com una forma de lideratge positiu, que es basa en l'empatia, l'amor i la col·laboració. Una autoritat moral, que s'adquireix amb el bon exemple, la responsabilitat i la coherència, però no des de l'autoritarisme, aquest que et porta a l'esbrancada diària i a la no acceptació. Els nostres fills necessiten una autoritat de referència per créixer de manera sana, si ens convertim en un amic, estarem establint una relació d'igual a igual sense respectar la diferència generacional. La jerarquia dona ordre i estructura al

sistema familiar i permet als pares ser capaços d'establir límits i ser responsables per ajudar i guiar als nostres fills perquè puguin convertir-se en persones adultes. El problema té a veure doncs, amb la perspectiva, amb els objectius. Com a pares estem obligats a criar els nostres fills no només des del punt de vista físic, de cobrir les seves necessitats bàsiques, sinó que també hem de fomentar el seu desenvolupament com a persona, com a ésser que forma part d'una societat en la que la convivència exigeix tota una sèrie de normes indispensables de complir.

Vull fer referència a Emilio Calatayud, jutge de menors i gran lluitador de la inserció dels menors, l'avalua una gran experiència en aquest camp que tractem avui. Ell en múltiples intervencions recalca el missatge "yo no soy amigo de mis hijos, soy su padre antes que nada".

Els nens han d'aprendre des de ben petits que les seves accions tenen uns límits, que la llibertat individual està estretament lligada amb la llibertat col·lectiva, que han d'assumir unes obligacions que potser li coarten la seva individualitat, però que de no fer-ho podria tenir problemes.

Així doncs, com a pares hem d'ensenyar on són els límits, a controlar-se en diferents situacions, a tolerar frustracions, a ser assertius... a obtenir autonomia per dirigir la seva vida, tenint en compte que aquesta vida la viu en societat.

Calatayud, en una altra intervenció, va senyalar com a principal causa dels problemes dels menors, "el complejo de democracia joven que padecemos, pues hemos pasado de deberes y deberes a derechos y derechos.

Ahora, ya no vuelven a las diez a casa porque yo lo digo; sino a las dos de la mañana porque lo dicen ellos. Los padres queremos ser colegas de nuestros hijos, sus amigos, pero por mucho que digan, no podemos porque sino les dejamos huérfanos".

Després d'haver definit què és amiatat i què hem d'aportar els pares en la nostra relació amb els fills es veu més clar que hi ha d'haver autoritat i això no es troba en una relació amb un amic. Tenim la diferència! No obstant, s'ha de trobar l'equilibri ja que és difícil que et vegin com a pare si et veuen com un enemic, però també és difícil que et respectin si et consideren amic. A banda dels límits, per posar-ho més difícil, hem de tenir present que el ser humà per al seu creixement necessita que se li tingui en compte la seva part emocional. Per tant, a part dels límits és imprescindible demostrar afecte.

No hi ha cap dubte de què el benestar dels nens i adolescents (també dels adults) està condicionat en gran mesura per la quantitat i la qualitat de les relacions afectives que com a pares hem estat capaços de construir des de la primera infància. No obstant, sempre s'és a temps de canviar la relació amb el nostre fill però està clar que si comences abans serà més fàcil. L'autoritat no s'imposa, es guanya. I la forma de guanyar-se-la és sent ferm, no canviar les normes ni les conseqüències establertes, i equilibrar-ho amb l'afecte.

És cert que els estils de vida actuals suposen nous reptes per als pares i costa trobar temps per estar amb els nostres fills. Per la dificultat de conciliar la

feina amb la família a vegades arribes a casa cansat, però tot i que costi més, no hem de cedir a qualsevol cosa per evitar discussions, ni deixar que els nens ens facin xantatge emocional o ens facin sentir culpables. Tant la culpa com fugir del rol d'autoritat o inclús la sobreprotecció, són dolents. De la mateixa manera que no podem oblidar la importància del reforç positiu, ja que crea una sensació tant motivadora als nens que el que fan és tornar a fer igual de bé les coses. El que més volen els nens és l'atenció dels seus pares. L'estona que hi passem ha de ser de qualitat, és a dir, no n'hi ha prou en estar a prop d'ells físicament durant cert temps sinó que hi hagi una relació dual adequada, de comunicació i expressió de sentiments.

Hi ha varis factors que els pares podem tenir en compte per crear un vincle afectiu saludable amb els nostres fills. És necessari saber escoltar-los, davant de qualsevol demanda del nen hem de tenir temps per escoltar-lo, si no pot ser al mateix moment, s'ha de buscar un espai per comunicar-nos.

Cal mostrar empatia, percebre els signes emocionals del nen pels que manifesta les seves necessitats d'atenció afectiva i saber donar-los resposta, un dels principals obstacles per a què els pares escoltem els nostres

fills és que dediquem més temps de la comunicació en recordar normes de conducta que s'esperen d'ells que no pas a escoltar i a interpretar-los.

És desitjable que els pares tinguin habilitat de resiliència i la transmetin als fills, aquest concepte fa referència a la capacitat d'aprendre de les males experiències i un desig que impulsa a construir estratègies alternatives per funcionar.

Aprendre a parlar dels nostres sentiments i emocions, quan parlem amb ells hem d'atendre el que fa cada dia (anar a l'escola, d'excursió...), però fonamentalment a com s'ha sentit en les diferents situacions (trist, content, enfadat, enrabiad...). Els hem d'ensenyar a parlar dels seus sentiments ja que suposa un bon recurs per construir una personalitat sana. No es tracta de què els pares els fem un interrogatori cada dia, sinó que siguem capaços d'introduir aquests elements quan es produeixin situacions que ho permetin (per exemple, un dia que arriba plorant de l'escola).

Una altra pauta és ser coherents i predictibles, l'estil educatiu anomenat "democràtic" i considerat com l'òptim, es resumeix en què el nen es senti estimat i acceptat, però també comprèn la necessitat de les regles de conducta. Reforçar el vincle afectiu en cap moment vol dir que haguem de cedir en totes

les seves demandes. Davant de la dificultat per controlar-los, per posar-los límits...no hem de caure en un estil permissiu.

Avui en dia, la televisió, les noves tecnologies...ens roben espais comuns i es fa més difícil l'intercanvi d'experiències entre pares i fills, no obstant, hem de fomentar el temps d'oci junts, generar espais comuns de joc i comunicació, és important parlar sobre el que ens passa i preocupa el dia a dia.

Hem de tenir present que l'èxit dels nostres fills en un futur no dependrà del que els haguem pogut donar materialment, sinó de la intensitat i qualitat de les relacions afectives que hem estat capaços de construir amb ells.

Siguem pares. Busquem l'autoritat a través de l'afecte, a través del bon exemple, a través del saber corregir a temps, d'establir els límits necessaris, el diàleg, de generar confiança, de rectificar quan ens equivoquem, de fer ús de l'experiència, de generar confiança en ells mateixos.

Laia Segura
Psicòloga
Escola Montagut

serra X experiència
immobiliària

50 anys cuidant del teu patrimoni

Gestió patrimonial

Gestió de comunitats
Gestió de lloguers

Assegurances

Multirisc edificis
Cobrament de lloguer

Immobil·liària

Lloguer d'immobles
Compravenda d'immobles

www.immoserra.cat | 93 891 55 91 | Av. Tarragona, 28 (Edifici SIP)

1969 - 2019
X50
aniversari

Personatges

Lluís Huguet

Ex-alumne

"Qui ha anat al Montagut té sentiment de comunitat"

Lluís Huguet va ser alumne de la primera promoció de l'Escola Montagut. En aquesta entrevista recorda el seu pas pel centre marcat per la seva experiència com a alumne, com a marit d'una professora i com a pare de dos alumnes.

A quina edat vas entrar al Montagut?

Tenia sis anys. Venia de Sant Elies i quan el Montagut va començar les classes hi vaig entrar. Era de la primera promoció.

Aleshores encara no hi havia l'edifici actual...

No, vam anar al carrer de Menéndez i Pelayo. Recordo que era un edifici molt gran. Bé, jo el veia molt gran, amb un pati enorme. Corríem per darrere els arbres i semblaven túnels que no s'acabessin mai. I, en canvi, ara te'l mires i t'adones que era un cop de puny.

Recordes res més d'aquella època?

No sé si són records o el que m'han explicat, però sí, em ve com un record que allà ens van explicar el llibre El petit príncep. Tinc la imatge del final, al desert, amb les dunes...

Aquest és un llibre que ha perdurat en la història de l'ensenyament. Es llegia al Montagut i a tot arreu. Trobes, però, que a l'Escola hi havia intenció d'oferir un mètode diferenciat?

Sí, però és un tema del qual t'adones després. Jo vaig coincidir amb alumnes que venien d'altres escoles i t'explicaven que allà els pegaven o els feien

cantar el Cara al sol. Això a Sant Elies no passava i al Montagut tampoc. Després, quan era més gran vaig anar a fer el COU a l'institut i aleshores trobes diferències. Hi havia més anonimat i, segurament, més disparitat de maneres de fer.

La vinculació amb l'Escola l'has mantingut sempre?

El meu pare va ser un dels set membres fundadors i recordo que ens deia que anava a reunió del Montagut. Allà vaig preveure l'Escola. Més tard, hi vaig entrar com a alumne i, després d'un període desconnectat, m'hi vaig tornar a connectar per partida doble: la meua dona s'hi va incorporar com a professora i, els meus fills, com a alumnes.

I has participat directament de les activitats de l'escola?

Sí, en aquell darrer període em vaig implicar en l'organització de partits de futbol entre els pares. L'AMPA del moment va promoció que els pares féssim activitats esportives i jugàvem partits de futbol sala cada mes.

Ara els teus fills ja no van a l'Escola?

Ja han acabat, són a la universitat. Un estudia arquitectura i, l'altra, enginyeria de camins.

Satisfet, com a pare?

Sí. Suposo que això deu anar a persones i jo tinc el valor afegit que havent tingut la dona allà t'assabentes de tot a la primera i pots reaccionar ràpidament al que convingui. I satisfet també perquè ells sempre van anar-hi molt contents. Han anat bé en els estudis i això també ajuda.

I la Dolors, la teua dona, de què dóna classes?

Havia donat classes d'informàtica durant molts anys i ara fa classes de tecnologia a l'ESO.

Aquest és un camp que obliga les escoles a adaptar-se...

Sí, ja en l'àmbit informàtic van

fer el pas d'incorporar l'assignatura al currículum i, en el cas de la tecnologia, també penso que intenten fer-la atractiva i potencien l'activitat experimental.

Amb el teu contacte amb l'Escola des de diferents vessants, com veus la implicació dels pares en la comunitat escolar?

Quan hi estava més implicat vaig veure molta dedicació dels pares i crec que això s'ha sabut mantenir durant els anys.

Per acabar, podries destacar alguna cosa positiva i alguna de negativa? O, dit d'una altra manera: allò en què l'Escola progressa adequadament i allò en què necessita millorar?

Jo crec que qui ha anat al Montagut té sentiment de comunitat. Quan vam fer una retrobada fa poc els de la primera promoció veies que perdura aquell sentiment. Veus que la gent està agraïda de la formació rebuda i de mantenir els contactes amb la gent. La negativa...

A veure...

Potser la imatge de l'Escola de cara a l'exterior. A vegades des de fora se l'ha vist com a elitista i crec que cadascuna ha de seguir la seva línia, però això no vol dir que les altres no siguin bones.

Personatges

Oriol Plans

Ex-alumne

Ha cursat el primer curs Enginyeria en Tecnologies Aeroespacials (UPC) a Terrassa.

En plena post-adolescència, nosaltres, els joves, hem de prendre una decisió que condicionarà la resta de la nostra vida. Tenim la maduresa necessària per entendre el que això significa?

Després de quasi un any a la universitat, m'adono que aquella tasca d'orientadora que la nostra tutora escenificava, era molt més important del què en aquell moment creia. Jo, com segurament alguns dels amics que ara fan 2n de batxillerat, vaig triar la carrera que volia fer un parell de setmanes abans de la data límit. Tenia molt clar que el meu futur estava en el camp científic, però no tenia ni la més remota idea de per on tirar. Havia de decidir.

Com ho vaig fer? Seré sincer. Em vaig fixar en els sous dels graduats de les diverses carreres, en la taxa d'atur després de mig any, en les notes de tall més altes i en les perspectives econòmiques

a curt, a mitjà i a llarg termini. Ara veig que vaig tenir sort. En aquell moment jo només mirava pels diners, volia garantir-me una estabilitat econòmica. Em vaig fixar ben poc en el que ara considero el més important, que m'agradi el que faig.

He canviat des que vaig sortir del Montagut, m'he adonat que si no m'agradés el que faig, no podria treure'm la carrera. He vist que el rendiment acadèmic va associat a com d'apassionat estàs pel tema que has d'estudiar, passió = resultat. Les matemàtiques, la ciència més exacta, garanteixen que si realment t'apassiones pel que estudies, converteixes una obligació en una afició. Així és com pots treure't una carrera com la meva, sense aquest factor, l'equació és irresoluble.

Tant és així, que, com deia, vaig tenir molta sort. Vaig triar una carrera que, a part de ser una de les enginyeries més reconegudes, resulta que m'apassiona. No tothom té aquesta sort i tinc més d'un company que no seguirà amb mi el proper any. Sense ser cap drama, no deixes d'haver malgastat un any de la teva vida. Recomanació? Pensa, i aleshores decideix.

No vull deixar de dir que l'Escola Montagut ha deixat petjada en mi, cada un dels professors que he tingut han aportat el seu gra de sorra per tal que arribés a on he arribat. No només això, he crescut des que tenia 3 anys admirant-los a tots. Des de la Cristina Cabré fins a l'Anna Sabaté. Persones que s'apassionen pel que fan, i fan que tu t'apropis a les matèries, fet indispensable per poder prendre aquella decisió de què parlava abans.

Així doncs, en aquesta societat els estudis són indispensables, però tant filòlegs com tecnòlegs han de jugar el seu paper. Estudia el que et diu el cor, no el que et diu la butxaca (si pots ajuntar-ho tot, encara millor!).

PRODUCTOS Y SERVICIOS
 ARMARIO DE DISTRIBUCIÓN
 ARMARIOS DE CONTROL
 VISIÓN ARTIFICIAL
 COMUNICACIÓN HOMBRE/MÁQUINA
 CELDAS ROBOTIZADAS
 MIGRACIONES
 MANTENIMIENTO INDUSTRIAL
 TERMOGRAFIAS
 INGENIERIA / MAQUINÁRIA

DPR
 AUTOMATISMOS, S.L.

DISEÑO · PROGRAMACIÓN · REPARACIÓN

www.dprautomatismos.com
dpr@dprautomatismos.com

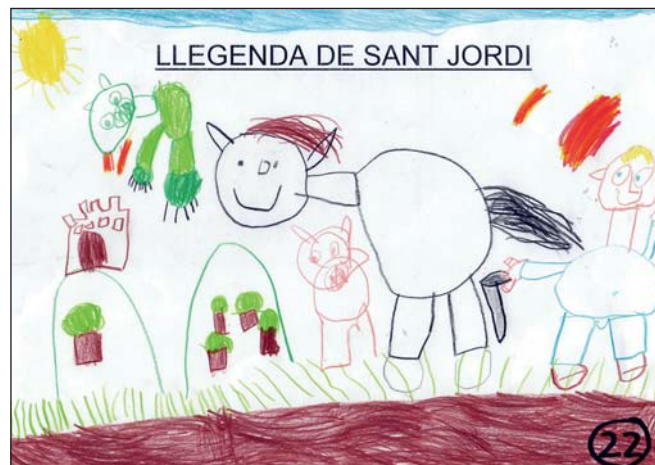
Tel: 938 180 898 / 678 563 507

Durant el curs..... a destacar

P3, P4 i P5

Sant Jordi a Parvulari

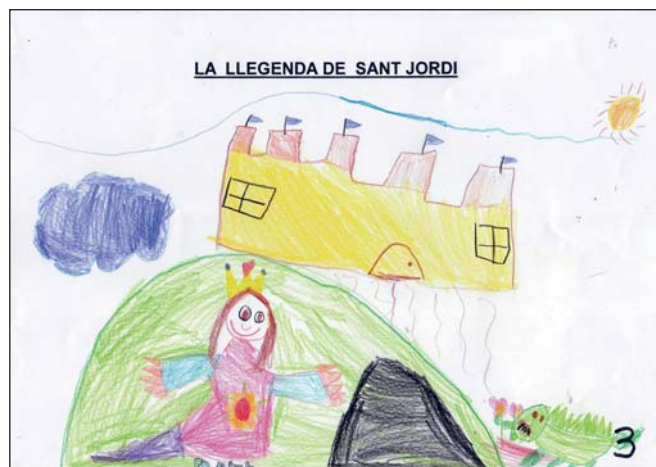
Els alumnes de parvulari dibueixen la llegenda de Sant Jordi. Aquests són els guanyadors del Concurs de Sant Jordi de l'escola: Isona Ruiz (P3A), Clàudia Pulido (P3B), Emma Laguna (P4A), Ariadna Barriendos (P4B), Gina Devant (P5A) i Laura Faz (P5B).

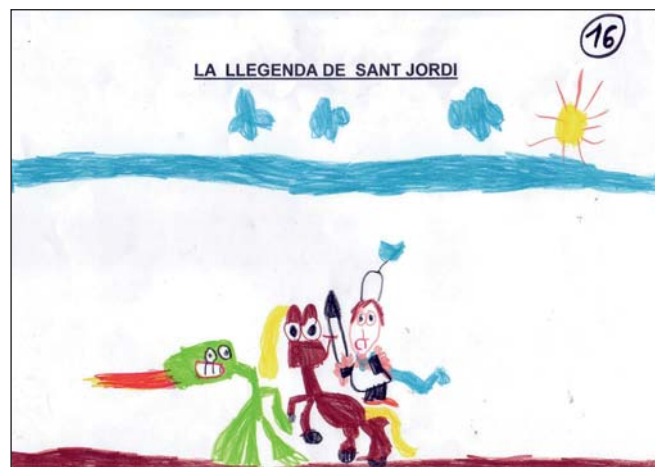
Isona Ruiz de P3A

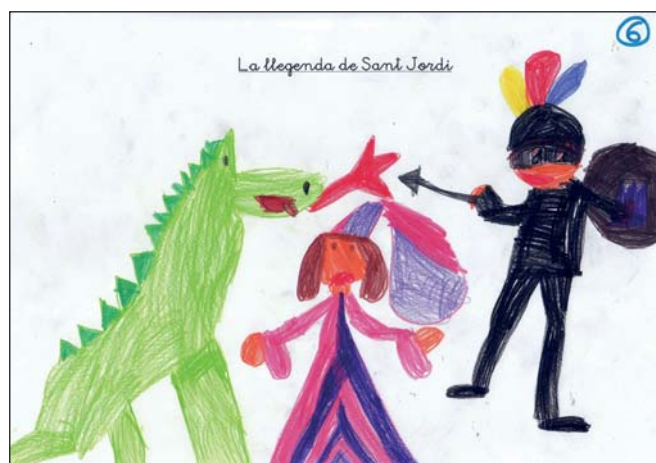
Clàudia Pulido de P3B

Ariadna Barriendos de P4B

Emma Laguna de P4A

Laura Faz de P5B

Gina Devant de P5A

Durant el curs..... a destacar

P3 I L'OFICI D'ARQUEÒLEG

Al llarg del segon trimestre, i dins l'àrea de descoberta de l'entorn, l'alumnat de P3 va treballar el tema dels oficis.

Un dels oficis treballats va ser el d'arqueòleg, ja que a una de les classes de P3 hi havia el pare d'una alumna amb aquest ofici: el Xavi Plasencia.

Tenint en compte la dificultat per exposar l'essència d'aquest ofici a P3, el Xavi va saber adaptar l'explicació i enfocar les activitats de manera lúdica i dinàmica per tal que la sessió resultés molt atractiva a tots els infants.

Va començar explicant l'objectiu de l'ofici d'arqueòleg, és a dir, reconstruir la història de la humanitat, sobretot fent referència a l'època de la prehistòria. Mitjançant unes làmines molt vistoses i detallistes, l'alumnat va poder observar i interpretar com vivien les persones d'aquella època, com vestien, què menjaven...

A continuació, van fer un taller de pintura rupestre utilitzant diferents pigments: carbó en pols (color negre), òxid de ferro (color vermell) i ocre (color groc). Els infants, amb l'empremta del dit i el palmell de la mà, van estampar unes làmines explicatives.

L'activitat va resultar molt interessant i, a més, l'alumnat s'ho va passar molt bé.

Durant el curs..... a destacar

PRIMÀRIA

Som quatre alumnes de Cicle superior de primària, aquest any ens han proposat fer algun article per poder posar a la revista de l'escola.

Volíem fer un article de cada curs de primària on s'expliqués quina havia estat l'activitat preferida durant aquest any.

Per poder triar l'activitat vam preparar una enquesta i la vam passar a cinc alumnes de cada classe, hem fet els articles de l'activitat més escollida.

Aquí en teniu la mostra.

1r de primària

El dia 21 de maig de 2015 el curs de primer de primària va anar a visitar les instal·lacions esportives de Vilafranca del Penedès.

Van aprofitar l'excursió per anar als Vivers Torrents, situats a Pacs del Penedès.

Els objectius d'aquesta sortida eren fomentar l'esport entre els alumnes i aprofitar per aprofundir el tema que s'estava treballant: les plantes.

2n de primària

Els dies 16 i 17 d'octubre els alumnes de segon de primària van anar de colònies a Poblet, al costat del monestir.

Als nens, els va agradar molt la sortida però el que els va agradar més va ser el joc de nit que van fer.

Van participar en diverses activitats, entre elles, passejar per la muntanya, tallers de joc cooperatiu i veure com vivien els monjos del monestir de Poblet.

3r de primària

El dia 3 de desembre de 2014 els nens i nenes de tercer de primària van anar a visitar la fàbrica de xocolata Simón Coll.

Van aprofitar el viatge per anar a visitar les Caves Blancher, situades a Sant Sadurní d'Anoia.

Durant la visita, el que més els va agradar va ser poder veure quin era el procés de la xocolata i tastar-la.

4rt de primària

Els dies 23 i 24 d'octubre l'alumnat de quart va anar de colònies a Can Montcau a la comarca del Vallès Oriental.

Els va agradar perquè és un cop cada dos anys i perquè s'ho van passar molt bé.

El motiu d'aquesta sortida és potenciar la convivència entre el grup.

5è de primària

El dia 26 de març de 2015 l'alumnat de cinquè va anar a visitar el parc natural del Garraf per conèixer l'espai del parc i la flora i la fauna, també per veure l'avenc de l'Esquerrà.

El que els va agradar més va ser el paisatge, fer servir la brúixola, la caminada i l'avenc.

6è de primària

El dia 18 i 19 de maig el curs de 6è va anar de colònies al Delta de l'Ebre.

Durant les colònies van fer petites excursions, amb barquetes de perxar, amb bicicleta i amb vaixell fins la desembocadura del riu

Ebre.

El que els va agradar més va ser la festa de la nit.

Carlota Esclassans, Gerard Ferret, Joan Pol Gusi i Marc Lòpez, alumnat de 5è i 6è de primària.

Durant el curs..... a destacar

3er de primària

QUÈ ENS HA AGRADAT DE MANS A LA CIÈNCIA?

(Opinions de l'alumnat de 3r primària a i b)

Ens va agradar molt plantar, tocar la terra i les llavors, i veure com creixien les plantes. A més a més, regar-les i mesurar-les ha estat molt divertit per a nosaltres. També hem pogut observar el cicle vital de les plantes, sobretot quan les vam fer germinar en safates i algunes se'ns van morir.

El que ens va agradar també molt va ser la sortida que vam fer pel voltant de l'escola. En grups petits vam agafar una llibreta, vam observar les plantes i en vam agafar algunes mostres i, fins i tot, en vam descobrir de noves! Després, a la classe, vam fer un mural ben bonic.

Fer hipòtesis ha estat nou per a nosaltres, però hem après molt fent-ho ja que vam descobrir coses noves que no sabíem de

les plantes: com creixen les arrels, si creixen primer les arrels o les tiges i si els va bé l'ambient de la classe.

Treballar en grup no sempre ha estat fàcil, però al final creiem que ens hem organitzat bé, hem après a repartir-nos les tasques i a ajudar-nos els uns als altres.

Creiem, doncs, que l'experiència ha estat molt positiva i que hem après molt més del que sabíem de les plantes.

Carretilles.com

STILL Nilfisk

- Venda nou i ocasió
- Reparació
- Lloguer

www.carretilles.com

Durant el curs..... a destacar

5è de primària

LA NOSTRA EXPERIÈNCIA EN L'EMPRENEDORIA

Aquest curs 2014-2015, l'alumnat de 5è de primària hem fet el projecte Emprendre a l'escola.

El projecte consisteix a crear una cooperativa i elaborar uns productes, inventats per nosaltres, i vendre'ls al mercat.

Des del començament va ser molt interessant perquè vam haver de triar l'equip directiu (amb votacions), els diferents departaments, elaborar els estatuts, pensar un nom i un logotip...

Hem treballat de valent durant tot el curs i hem après moltes coses:

- "...a conèixer més els meus companys. Això m'ha ajudat a poder treballar millor amb ells i a tenir més amics i respectar l'opinió dels altres."
- "...a respectar i treballar amb companys amb qui, normalment, no m'hi faig gaire. I, sobretot, a treballar en equip, que en un equip quan falla un, fallen tots."
- "A ser emprenedors, i l'experiència d'anar a vendre a la nostra edat ens pot servir en el futur."
- "Valorar les idees dels altres. S'han de tenir en compte les idees de tots i no només pensar que el que diem nosaltres és el millor."

• "...hem après moltes coses i alhora ens hem divertit i ens ho hem passat bé."

• "A organitzar-nos tot sols, cadascú tenia un càrrec i ens distribuïem les feines..."

• "A parlar en públic, perdre la vergonya i estar més segurs davant dels altres. Ho vam fer a l'Ajuntament, a Ràdio Vilafranca, davant les assemblees..."

• "...a compartir: tot és de tots i els beneficis també són per a tots; ningú és millor que ningú."

• "A ser solidaris amb els altres."

L'experiència ha resultat molt positiva i, dels diners que hem guanyat, en donarem un 30% al Rebost Solidari de Càrites i amb la resta nosaltres podrem fer una activitat lúdica tots junts.

Durant el curs..... a destacar

1er d'ESO

MEDIONA A I B COM- PROMESOS AMB EL MEDI AMBIENT

Els grups de Mediona A i B, des de l'àrea de matemàtiques, han estat, setmana a setmana, fent una recollida selectiva de diferents materials reciclables.

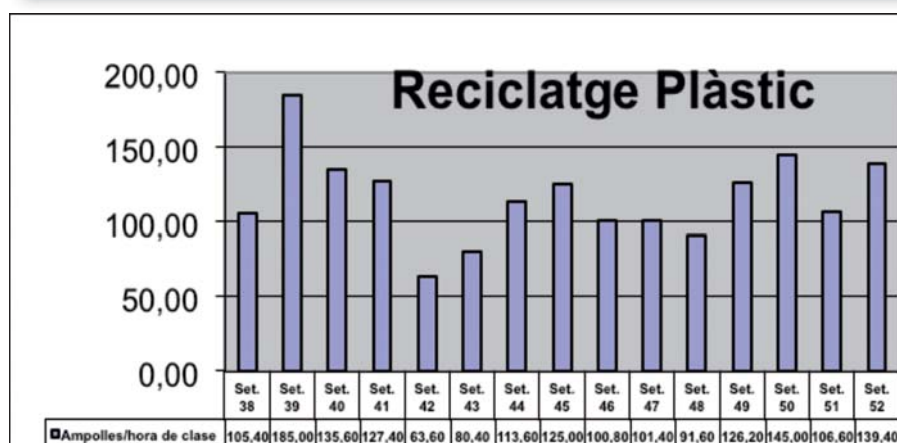
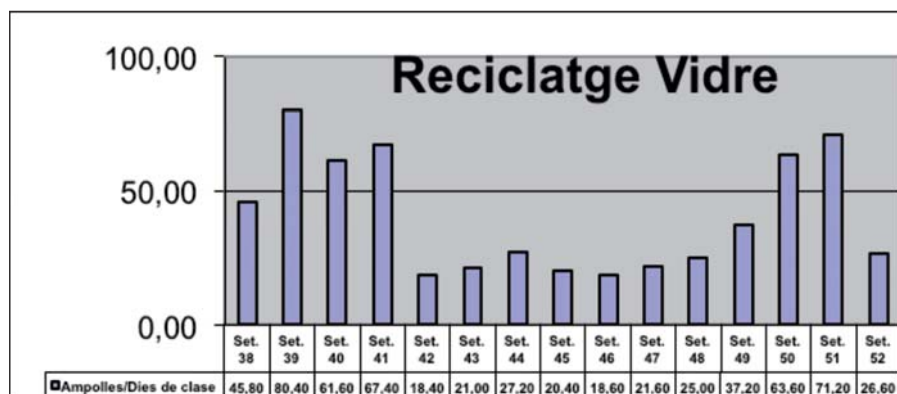
Els alumnes han quantificat la recollida i s'ha fet un estudi estadístic per saber el reciclatge que s'ha fet setmanalment.

Des del setembre de 2014 fins al maig de 2015 s'han reciclat:

- **12.290** envasos i safates de plàstic.
- **5.663** envasos i pots de vidre.
- **12,69** quilograms de paper i cartró.

Aquest estudi els ha permès interrelacionar les matemàtiques amb el medi ambient i

determinar la quantitat de residus que se generen setmana a setmana.

**Assegurances
Bilbao**

Jordi Canals Bosch

Assegurances: - Llar - Vida
- Cotxes - Plans d'estalvi....
- Pymes

Tel. 93 890 49 22
jcanals@segurosbilbao.com

GIRÓ DEL GORNER
VINS I CAVES

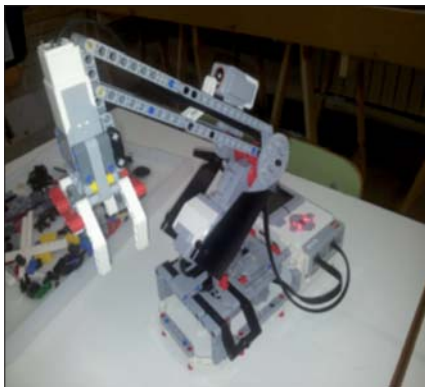
Durant el curs..... a destacar

1er i 2n d'ESO

ROBÒTICA EDUCATIVA AMB LEGO MINDSTORMS EV3

Enguany, l'Escola Montagut ha incorporat la nova matèria de Robòtica Educativa als cursos de Mediona i 2n d'ESO.

El material que s'ha utilitzat per realitzar les classes de robòtica és el famós LEGO Mindstorms EV3, una versió molt actual de la línia de productes robòtics de LEGO.

Amb aquest producte -compost de 2 motors grans, 1 motor mitjà, 2 sensors tàctils, 1 sensor de color, 1 sensor d'ultrasons, 1 sensor giroscopi, moltes peces de tipus d'engrenatges, politges, eixos, pneumàtics...i un brik amb 4 entrades pels sensors i 4 sortides pels motors, amb lector mini SD, entrada USB, connexió Bluetooth i Wi-fi i una capacitat de 16 MB de memòria i 64 MB de Ram- els alumnes han dissenyat, construït i programat diferents vehicles i aparells robòtitzats.

Hem utilitzat una metodologia de treball inspirada en la teoria de les 4C (**Connectar, Construir, Contemplar i Continuar**) que utilitza la filosofia LEGO Education. Aquest sistema pretén crear un clima de treball a l'aula diferent del tradicional, on la relació entre el docent, els alumnes i el contingut sigui molt més dinàmica i recíproca. Així doncs, aquesta metodologia funciona de la següent manera: el docent intenta despertar en

els alumnes una curiositat, els proposa reptes relacionats amb el contingut que estiguin treballant (Connectar). Els alumnes, mitjançant l'ús del material LEGO Mindstorms EV3 i el seu software, treballen en grup per intentar resoldre aquests reptes (Construir). De forma transversal, el docent i els alumnes van intercanviant dubtes i qüestions, que permeten la construcció, més dinàmica, del coneixement (Contemplar). I finalment, tot el que s'aprèn durant una sessió té continuïtat més endavant, ja que l'aprenentatge és infinit (Continuar).

Aquesta assignatura no només té la finalitat d'ensenyar uns coneixements pràctics sobre robòtica, sinó que treballa molts valors i actituds imprescindibles per entendre i viure en la societat del S XXI: el treball cooperatiu, la imaginació, la creativitat, l'actitud vers una opinió diferent, l'autoavaluació, el fet de gaudir de l'aprenentatge ...

Roger Santó Tort
Mestre de Robòtica.
Escola Montagut.

Durant el curs..... a destacar

Sortides de 3er d'ESO

Les Deus de Sant Quintí de Mediona

La millor sortida d'aquest any ha estat a les Deus. Ens ho vam passar d'allò més bé, ja que vam poder gaudir de diferents activitats divertides i molt ben organitzades.

Ens van aportar diversa informació i nous coneixements sobre com moure'ns sobre el terreny de muntanya i com orientar-nos pel lloc, en aquest cas per Sant Quintí de Mediona.

El dia era perfecte perquè feia un clima ideal per fer esport en grup i gaudir de l'estada.

Primer de tot, vam començar amb el circuit de les tirolines. Era molt entretingut perquè era molt llarg i ens vam haver d'esforçar molt perquè també era molt difícil.

La segona activitat que vam fer va ser com un pònting: ens vam tirar des d'una roca molt alta lligats amb una corda. Després vam passar per unes gateres que eren bastant llargues i bastant fosques, però va estar molt bé.

Sortida a TV3

Eren les 10 del matí quan vam sortir.

Vam arribar allà i un noi molt amable va acompanyar-nos a fer la visita per les instal·lacions. Primerament, vam passar un control de seguretat. Una alumna voluntària va gravar la visita amb una càmera que ens deixaven allà. Ens vam asseure en un banc i el guia ens va explicar el que fariem. El que ens va agradar més va ser veure els platós dels programes que mirem des de casa, com per exemple el programa 'Divendres', o 'Com som'.

També vam veure els platós dels telenotícies, sorprenent-nos amb les pantalles verdes que reflectien el que el programa desitjava. Seguidament, vam passar per un garatge on hi ha-

via la casa de 'Super 3' plegada. El guia ens va explicar les hores necessàries per muntar la casa de 'Super 3', cosa ens va impressionar. Tot seguit, vam anar al plató d'Esport 3, on es graven molts programes d'esport. Ens van fer mirar al sostre, tot estava ple de focus de totes mides.

D'aquesta sortida hem après que el que veiem a la televisió té molt treball i no ens n'adonem. Va ser una bona experiència, que a alguns els ha fet saber el que volen fer al seu futur. Donem les gràcies per haver-nos ensenyat el procediment de les gravacions, entre altres coses.

Classe de 3er d'ESO

aula quatre
escola de música

Nadons, Sensibilització,
Lleng. Musical infants i adults.
Màx. 8 alumnes per classe.

Piano, guitarra clàssica i
moderna, flauta de bec, flauta
traversera, clarinet, gralla,
flabioli, violí, violoncel, saxo,
cant, timbal, musicoteràpia

**Matrícula GRATUÏTA
de 1 a 5 anys ! !**

C/Germanor, 12 Vilafranca
Informació: 17:00-20:00h
93 817 22 38

**També classes
a l'estiu !**

Durant el curs..... a destacar

4t d'ESO

ESTADA A CAMBRIDGE

L'alumnat de 4t d'ESO ha participat en una estada a Cambridge per tal de viure una experiència d'immersió lingüística de convivència amb famílies, assistència diària a classe durant el matí acompanyats d'uns alumnes que els feien de padrins i visites culturals a Cambridge i Londres. La valoració ha estat absolutament positiva i l'aprenentatge de la llengua molt important. Les famílies han acollit obertament l'alumnat de quart d'ESO que guarda de totes elles un excel·lent record; la majoria mantenen el contacte i esperen una nova trobada durant l'estiu.

School Integration Week és un projecte dissenyat per introduir estudiants d'ESO en l'ambient d'una escola britànica i també en la cultura del país. Aquest projecte implica la immersió dels estudiants en la vida britànica. Viuen amb famílies angleses i assisteixen a classe seguint el programa pedagògic, comparteixen classe amb estudiants britànics. És més, cada alumne té un 'Budy' a l'escola, és a dir, un referent al qual dirigir-se si té dubtes i amb qui compartir totes les seves vivències que els permet tenir una millor integració a l'escola. El projecte **School Integrati-**

on Week ha suposat una gran oportunitat per augmentar l'interès dels nostres alumnes en la llengua i cultura angleses i millorar al mateix temps les seves habilitats lingüístiques en rebre classes en un context totalment britànic. La majoria dels alumnes afirmen haver guanyat molta confiança en la pràctica oral de la llengua, així com haver incrementat notablement la comprensió.

En acabar les tasques lectives, l'alumnat feia una estona de convivència per Cambridge per després anar de retorn amb bus cap cadascuna de les cases que els acollia on es posava en pràctica una nova fase de la immersió lingüística, aquesta vegada amb les famílies.

"L'estança amb les famílies a Cambridge va ser molt acollidora i agradable. Mica en mica i malgrat alguns problemes culturals ens vàrem adaptar ja que les famílies sovint comparteixen la seva casa amb estudiants d'intercanvi. El nostre nivell d'Anglès va anar millorant gràcies a la bona disposició d'uns i altres. La majoria d'alumnes estàvem situats a la mateixa zona, però n'hi havia d'altres que es trobaven més a la perifèria.

Era tan bona la relació amb la

família que ens van convidar a un meravellós concert de Gospel, on participava la host family del Jordi Badia i el Ramon Hill.

Els àpats diaris es duien a terme en horaris diferents. Se solia esmorzar a les 8:00h de manera abundant, seguidament a les 11:10h hi havia un "break" en el que menjàvem una peça de fruita. A diferència a la cultura catalana, a les 13:10h dinàvem, i abans de les 20:00h ja havíem sopat en grans quantitats.

Classes de 4t. Eso A i 4t. Eso B

A DECUS DENTAL dissenyem somriures i volem posar-t'ho fàcil.

***10% DTE ALUMNES I FAMILIARS**
* Excepte Tarifes Mutua

ESPECIALISTES EN ODONTOPIEDIATRIA.
ORTODÒNCIA SISTEMA DAMON I
INVISALIGN.

dd decus
dental
centre odontològic

Ens trobaràs a:
Rambla de la Girada, 65
08720 Vilafranca del Penedès
T. 938 900 904
www.decusdental.com

 www.facebook.com/decusdentalodontologia

Durant el curs..... a destacar

1er Batxillerat

PRESENTACIÓ PLANS DE MÀRQUETING

Divendres 10 d'abril, l'alumnat d'Economia de l'Empresa de 1r de Batxillerat va convidar a tots els seus companys de cicle a unes conferències relacionades amb diversos Plans de Màrqueting en els que havien estat treballant durant el començament del tercer trimestre. L'alumnat es va dividir en quatre grups de treball, un per a cada projecte presentat. Les propostes presentades als companys són les mateixes que concuren a l'edició d'enguany de CREAJOVE.

El primer grup format per **Mariona Steuri Ribas, Laia Moreno Domènech, Marta Martí Miret** va presentar un producte dins la categoria de la higiene personal, ja que és l'element a través del qual les persones eviten que l'olor de la suor traspassi. Tot i que el desodorant va ser un producte inventat l'any 1888 el que Armor ofereix és una modificació al producte corrent, com a tret característic

hi trobem el fet que tenyeix els pèls de les aixelles. Oferien un sol producte amb una amplitud de gamma de dos, una masculina i una femenina. I la profunditat de la línia és de 5 variants – desodorants amb tints de diferents colors: Verd, blau, rosa, vermell i groc -. Ofereix un total de 10 productes diferents.

El segon grup format per **Eva Raventós Roig, Laia Beumala i Maria Dolorea Lleó** va presentar un pla de màrqueting a partir d'un nou producte capil·lar inventat i creat per elles. Tots aquests elements permeten conèixer millor com fer un estudi d'un producte, aprendre a treballar en grup i sobretot saber com sintetitzar un estudi per tal de poder-lo exposar a persones alienes al treball. D'altra banda intentaven conèixer de ben a prop l'opinió dels espectadors sobre el seu producte i si aquest podria tenir èxit en el mercat. Raycups són unes càpsules creades a partir de làmines

de gelatina, les quals es dissolen amb l'aigua i en el seu interior hi contenen xampú. Hi ha una gran varietat de càpsules, per tant els consumidors podran elegir les que més els convinguin d'acord amb el seu tipus de cabell. Per exemple, per a cabells normals, arrissats, llisos, per conservar el color, per reforçar les puntes o per anticaspas. Les càpsules aniran dipositades en un envàs especial per a elles, ja que compta amb una rodeta que en fer-la girar cau la càpsula, per tant aquest dispositiu evita que es mullin les altres. Aquest serà fàcil d'identificar gràcies a la seva marca única –Raycups- i el seu logotip, creat a partir de rodones de colors i la marca escrita al centre.

El tercer grup format per **Maria Sabater Olivella, Sergi Bosch Pujol, Joan Hill Güell i Carme Bistuer Rovira** mostraren P-Calm que és un cable que es connecta amb el mòbil i està sincronitzat amb una aplicació

**Venda de terrenys
urbanitzables i construcció
de cases a mida.**

residencial
puigdàlber

c/ Diputació, 38
08797 PUIGDÀLBER
Tel. 607 23 75 17
Tel. i Fax 93 898 83 05
joanmarques@wanadoo.es

per a mòbils. El cable va connectat al mòbil a través del connector jack (el forat dels auriculars) i per l'altra banda té una espècie de mosquetó que s'enganxa als pantalons de tal manera que si es robés el mòbil, el cable quedés enganxat als pantalons i desconnectat del mòbil. Llavors entra en acció l'aplicació, que a través de les dades inserides prèviament, fa una denúncia a la policia junt amb la informació de la localització del mòbil. L'objectiu del producte és poder recuperar el mòbil un cop te l'hagin robat. Un problema al que fins ara, encara no s'hi havia posat solució. El producte es donarà a conèixer a través d'internet, especialment les xarxes socials, on el producte té un compte de twitter i un anunci al youtube. Aquest últim, no serà retransmès per cap canal de televisió a causa dels costos que l'emissió del mateix suposaria.

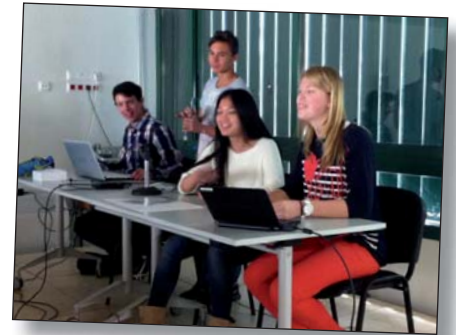
El darrer grup format per **Jie Lu Xia Chen, Jaume Batista, Ali-na Olsson i Marc Compte**, va presentar un producte que consistia en una funda per prevenir possibles obertures de la punta de la bota de futbol, i impedia l'entrada de qualsevol tipus de materials.

L'objectiu del producte consistia a trobar una solució perquè els joves o la gent que no es pogués permetre comprar botes sovint, pogués trobar alguna solució més econòmica. Es pot posar abans o després de l'entrada de qualsevol material.

Cadascun dels grups participants en el treball va iniciar la presentació oral partint d'una delimitació dels productes presentats, van aportar consideracions sobre els preus respectius, les vies i canals de distribució, les estratègies de publicitat, anàlisi DAFO, el posicionament en el mercat. Van deixar per a la part final de les conferències,

una mostra d'audiovisuals que es troben penjats a youtube que consistien en una petita mostra publicitària del producte.

**MERCAT CENTRAL MUNICIPAL
VILANOVA I LA GELTRÚ**

telf.: 938140119

informacio@congelatscadi.cat

Durant el curs..... a destacar

1er Batxillerat

BERLIN MEMORIES

"All free men, wherever they may live, are citizens of Berlin. And therefore, as a free man; I take pride in the words 'Ich bin ein Berliner!'" - John F. Kennedy

As we could see when we visited the city last March, Berlin is known as the city of freedom due to its recent events involving the Cold War and the Wall of Berlin.

On the other hand, the Berlin's history revolving around the Second World War is known for its brutality and cruelty. One of the landmarks related to this which took a toll on us was a hospital facade full of bullet holes made

during the war.

Our hostel was named Pan-gea People and was located in the downtown of Berlin, just a ten minute walk from Alexander Platz. At first we didn't like it much because there were

a bunch of drawbacks regarding our stay, for instance there wasn't a wide range of food, more likely the opposite, also the showers didn't work correctly - they didn't have warm water, it was either really cold or really hot-. In spite of these inconveniences the hostel wasn't unpleasant and had its positive aspects like the closeness between our rooms, which most of them were on the same floor, and also on the top floor there was a common room with a pool table and a big screen where they let us watch the football match (Barça vs. Madrid).

Berlin is said to be a city where modern and ancient architecture blend together, we were able to see that in the parliament, from the outside it had what seemed an old structure but we were amazed when we visited it indoors and it was designed in a modern way with high-technology. Other thing we visited that left us awestruck were the jewish neighbourhood and the checkpoint Charlie were took really funny pictures.

The nightlife in Berlin wasn't thrilling for young people underage, but we managed to go out every

night. We went to a bowling alley had a great laugh with Magda and Roger. Usually before going to sleep we used to hang out all together in the hostel, that's when we met Simon, keeper of the hallways. He came to our room and told us not to make so much noise, but due to the fact that he came every single night, we ended up becoming friends with him.

When we arrived to Barcelona and went to pick up our luggage, to our surprise, the baggage was still in Germany and it took a couple of days for it to arrive.

In a nutshell, it was an unforgettable experience, we have strengthened the bondings between us throughout five awesome days full of laughter and joy.

L'ALUMNAT DE 1r DE BATXILLERAT VISITA L'INSTITUT DE CIÈNCIES FOTÒNIQUES

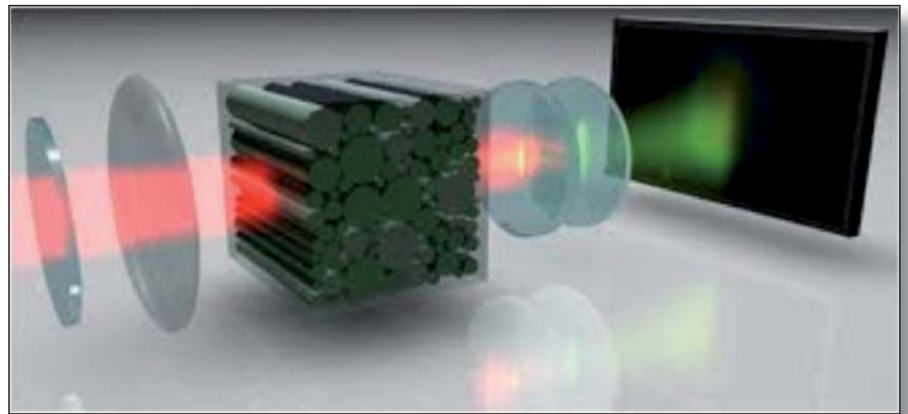
Ja fa un temps que l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO) ofereix una àmplia gamma d'activitats per involucrar estudiants de secundària en l'impressionant món de la fotònica. L'any passat, l'Escola ja va rebre la visita d'una de les seves representants, que va participar en el cicle de conferències per a batxillerat que va tenir lloc al llarg del curs.

Enguany, l'alumnat del primer curs de batxillerat de ciències va visitar, juntament amb els professors Meritxell Mateu i Roger Mauricio, el centre de recerca especialitzat en fotònica, on va participar en diversos tallers relacionats amb diferents usos de la llum. Els alumnes van tenir l'oportunitat d'adquirir coneixements sobre física de la llum i al final del recorregut van poder

entrevistar els investigadors que els havien guiat durant la visita.

L'Institut va ser creat a Barcelona el març del 2002 pel Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya i per la Universitat Politècnica de Catalunya. Té com a objectiu la recerca, la docència i l'impuls del sector industrial en l'àmbit de les ciències de la llum i de totes les disciplines en què la fotònica tingui incidència, com ara les nanotecnologies òptiques, les tecnologies de la informació, la biotecnologia, les ciències de la

salut i de la vida, les tecnologies de la informació quàntica i els sistemes làser. També duu a terme recerca capdavantera en aquests camps i forma científics i tecnòlegs especialitzats. En l'actualitat, l'ICFO disposa de prop de 200 investigadors.

ESTEIVNETERIORISME
www.esteveinteriorisme.com

MAS CODINA
VINS I CAVES

El Gorné, 08797 Puigdàlber - Barcelona
Tel: 93.898.81.66
info@mascodina.com / www.mascodina.com

Durant el curs..... a destacar

1er i 2on Batxillerat

GEMIRCS

GEMIRCS (Grup d'estudis Montagut per a la introducció a la recerca en ciències socials) ha fet aquest curs 2014-15 el seu segon any i ha mantingut la pretensió inicial de fer un assaig de recerca en ciències socials aprofitant no només les capacitats de l'alumnat de batxillerat, sinó la potència en la recollida de dades que només és possible de forma col·lectiva.

Durant el present curs s'han portat a terme tres investigacions. La recerca D, centrada en l'àmbit pedagògic, va examinar el rendiment d'una competència bàsica d'educació primària aplicada a una població diferent a la natural. La recerca E, de contingut psicocognitiu, es va centrar en la capacitat de resolució d'un mateix problema de muntatge en mans de nens i joves dins la franja d'edat de 6 a 17 anys. La recerca F, més propera a l'economia, es va dedicar a examinar les característiques d'un mercat de subhasta i regateig (els

Encants de Barcelona) com a exemple de formació de preus en competència perfecta.

La conclusió breu de la recerca D és que la competència bàsica, tal com està plantejada en els currículums oficials, és amb prou feines significativa. Els valors absoluts, un cop superat el curs on suposadament és el propi d'aplicació, es converteixen en cecs quant a les capacitats dels nens examinats i, fins i tot, algunes tendències es poden qualificar d'erràtiques, amb mitjanes d'alumnes de primària que superen les de batxillerat. Certament, una de les causes és el criteri de correcció, que fa que s'arraïmi el gruix entorn de les mitjanes, però no deixa de ser una conseqüència necessària de la formulació de l'examen de la CB, que era una dada externa i fixa de la recerca. La recerca D, havent examinat una mostra de més de 300 infants de tres etapes acadèmiques, pot concloure raonablement el caràcter no adient de la formulació de la competència bàsica examinada, una de les proposades per l'Administració en les seves publicacions de referència, i la seva incapacitat per discriminar la competència acadèmica, la competència matemàtica, els coneixements i les habilitats pròpies de la matèria avaluada. L'estructuració en

tres graus s'ha revelat com una forma d'acceptar l'assoliment amb un primer apartat que rarament es resisteix i un tercer apartat que, més que triar la competència de l'alumnat, ressalta la incompetència assolible quan es tracta de dibuixar l'activitat acadèmica real des d'un despatx.

Els resultats de la recerca E confirmen allò que es podia esperar: el desenvolupament intel·lectual acompanya el cronològic també en activitats manipulatives com l'experimentada, on es requereix un cert grau d'abstracció i anticipació per aconseguir completar la tasca. És temptador calcular el grau de relació dels valors recollits amb l'edat teòrica dels nens, i tot i que en els dos casos el coeficient és alt i significatiu, és valuós aturar-se a interpretar per què un és més elevat que l'altre, la qual cosa convida a concloure que, en conjunt, l'aparellament entre desenvolupament i èxit és més alt, perquè depèn de les habilitats en període de desplegament, mentre que, per a aquells que han assolit la maduresa suficient, el temps esmerçat en el muntatge no oscil·la tan agermanat amb l'edat dels examinands.

Pel que fa a la recerca F, la negociació observada en la fi-

assessorament

**Fiscal
comptable
laboral
jurídic
econòmic**

CONTEM, SA:
Assessorament integral

Ja no cal que vagis a diferents despatxos perquè et solucionin els problemes fiscals, comptables, laborals, jurídics, econòmics i de previsió. Ara, a CONTEM, SA, te'ls solucionarem tots, ja que integrem els diferents serveis com si fossin les peces d'un trencaclosques.

xació del preu de tancament de les operacions està influenciada per la franja horària del treball de camp –al cap de poc temps d'obrir el mercat-, que inevitablement comporta la contenció de la part venedora en el moment de cedir a la baixa, confiant en l'arribada d'un altre client amb qui negociar unes condicions millors. És la tensió –ja perduda en els mercats minoristes convencionals- entre acceptar un preu més baix ara o esperar-ne un de millor més tard. Pel que fa a la part compradora, la disjuntiva rau a pagar més a primera hora o arriscar-se a no trobar l'objecte escollit més tard, quan podria obtenir millors condicions.

El dia de recollida de dades es podia observar que els com-

pradors responien al primer preu dels venedors amb una rèplica propera al 50% a la baixa, i que els negocis es tancaven al voltant del 81% del preu inicial del venedor. Compradors experimentats informen que, en la franja propera al tancament del mercat i en dies no crítics –aquests són els divendres i els dissabtes- moltes operacions es poden tancar al voltant del 35% del preu de sortida del venedor, ansiós per desfer-se d'objectes que, altrament, han de tornar al mercat un altre dia –amb els costos corresponents- o acabar malvenuts en lots de morralla.

El mercat de subhasta dels Encants, en conclusió, resulta una aproximació més que raonable a l'ideal de competència perfecta ni que sigui per una particularitat: la capacitat de

negociació del comprador individual, un poder que en les economies actuals només s'observa en termes macroeconòmics i sense instantaneïtat.

De la mateixa manera que en la primera edició, en tots els casos s'ha sacrificat una part del rigor formal exigible a recerques acadèmiques universitàries per apropar-se al model de recerca en educació secundària. El redactat complet de les recerques es pot consultar a la pàgina www.gemircs.org.

GEMIRCS

L'alumnat de batxillerat després del treball de camp als Encants de Barcelona

Vinils per empreses imatges corporatives, vehicles, retols, tones, stands, expositors, vinils i cartelleria, glaciats vidres, senyalització

Vinils personalitzats per decoració d'espais: adhesius parets, paper pintat, fotomurals, quadres a mida, impressions gran format, pissarres i vinils infantils, decoració electrodomèstics. Disseny a mida.

Freixedes
disseny · retolació

T. 93 817 29 33 - 657 99 22 24
doctor Fleming, 33 Vilafranca del Penedès
freixedes@hotmail.es www.freixedes.com

TALLER D'ESTIU DE ROBÒTICA AL CASAL

ROBOTIX Penèdes
APREM CONSTRUINT

LEGO education

Inscripcions:
www.robotixpenedes.com
o al Tel. 649 857 605 (Raimon)

De l'1 al 14 de juliol i del 15 al 28 de juliol de 2015
A les instal·lacions del Casal Societat "La Principal"
Horari: de 17 a 19h.
Preu per quinzena: 120€ (socis del Casal) i 140€ (no socis).
Preu 2 quinzenes: 10% de descompte!

Rafael Alcalde

Josep Maria Avante

Mireia Font

Josep Maria Lloró

Jordi Marina

Meritxell Mateu

Roger M

Escola

Isabel Angono

Aleix Baños

Pau Bertran

Cristina Bocchetto

Aleix Borrella

Clara B

Pau Crous

Guillem Ferré

Xin Gao

Maria Giró

Anna González

Mar G

Carla Montfort

Ariadna Olivella

Marta Pons

Laia Rius

Cristina Romagosa

Maria Rovira

Promoció 2n Batxillerat

Mauricio Júlia Pérez Rosheen Quinlan Càrme Roca Anna Maria Rodriguez Anna Sabaté Magda Valls

Montagut

sch Nadin Bosch Laia Canals Max Canals Mariona Carbó Roger Codina

usi Max Haffey Jaume Lluçà Maria Marcet Pere Martínez Ferran Mata

Martí Sadurní Raimon Sadurní Ricard Sadurní Àlex Sánchez Olaia Soler Marc Vila

at • CURS 2014/2015

Projectes

ACTIVITATS ESCOLARS EN COL-LABORACIÓ AMB ALTRES ENTITATS

1. PROGRAMA APRENENTATGE I SERVEI: DONACIÓ DE SANG I EDUCACIÓ PER A LA CIUTADANIA.

A través de l'organització d'una campanya de donació de sang, que és el punt culminant de l'activitat, es treballen aspectes científics, organitzatius i d'emprenedoria, i de conscienciació social.

El Banc de Sang i Teixits aporta la infraestructura i els coneixements tècnics i científics, els alumnes van desenvolupant l'activitat en el marc de les classes i guiats pels professors de l'escola. Finalment, i gràcies a l'empenta del fills, es promou la participació activa de les famílies.

(www.banquesdesang.net)

2. PROGRAMA EFEC: EDUCACIÓ FINANCERA A LES ESCOLES DE CATALUNYA.

Administrar els diners, tenir present la importància de l'estalvi per assolir els nostres objectius a la vida, endeutar-se amb seny i invertir amb prudència i diversificant, són aspectes bàsics per a la vida quotidiana.

El programa EFEC que porta a terme l'Institut d'Estudis Financiers amb el suport de la Generalitat de Catalunya i entitats financeres, intenta transmetre aquests conceptes a estudiants de 4rt d'ESO de les escoles de Catalunya, a través de professionals del sector financer exercint de professorat voluntari.
(www.efec.cat)

Des de la Junta de l'Ampa, es participa activament en la cerca i proposta de projectes educatius per tal de presentar-los a la Direcció de l'Escola. Aquesta valora els aspectes pedagògics dels mateixos i els incorpora, si és el cas, al currículum escolar.

ACTIVITAT EXTRAESCOLAR: TAEKWONDO

És una art marcial molt completa per als nens i nenes, ja que a més de potenciar l'aspecte físic, treballant la seva flexibilitat, força i resistència, també inculca una sèrie de valors d'educació i companyonia. A més a més contribueix en el seu procés formatiu, millorant la seva concentració i disciplina, fomentant el respecte, i millorant la seva confiança i seguretat.

Es durà a terme a l'escola. L'horari serà de 17:15 a 18:15h, els dimecres.

Per practicar l'activitat, inicialment no cal cap material específic, només roba d'esport còmoda.

L'activitat serà gestionada per l'Associació Esportiva Green Futbol i dirigida per professionals titulats: el mestre Àngel. El monitor recollirà als nens i els deixarà una estoneta per berenar.

Aquesta activitat va dirigida a nens i nenes des de P5 a 6è de Primària.

El preu mensual serà de 17€ per nen.

Protagonistes

50 ANYS DE L'ESCOLA MONTAGUT

Protagonistes

50 ANYS DE L'ESCOLA MONTAGUT

Des del tombant dels cinquanta anys de l'Escola Montagut

El 6 d'octubre de 2015 la nostra escola celebrarà cinquanta anys de funcionament. Aquell dia de 1965 es van obrir per primera vegada les aules a vuitanta nens i nenes que, sense saber-ho del tot, començaven una aventura que era incerta i arriscada. El grup de famílies que va pensar que calia que Vilafranca tingués una escola diferent, que entronqués amb el fèrtil passat pedagògic interromput per la dictadura, es va arriscar. També ho féu el més nombrós grup de pares i mares que va confiar en aquesta proposta i va apostar per una escola nova. Se situaven tots en un territori de "frontera", més enllà del qual tot estava per descobrir i per fer. I sense saber-ho també van ser "fronterers" els nens i nenes de tres a vuit anys que van començar l'escola aquell 6 d'octubre de 1965.

El de "fronterer" és un concepte interessant. Aplicat a una escola fa referència a un projecte educatiu que explora i s'endinsa amb prudència per nous territoris; que accepta que la incertesa ens obliga a fer una mica de prospectiva tot avançant en la metodologia educativa, en l'organització de centre, en la selecció de continguts, en la formació de mestres i professors i en la millora del clima escolar per garantir als nostres alumnes una formació que els sigui útil en la seva vida. Però el concepte també remet a la idea de protecció, d'existència d'una seguretat que evita en aquest cas als alumnes de trobar-se exposats a una "intempèrie" que pot ser perillosa. La frontera és un límit. I l'educació també té a veure amb posar límits. Cal ensenyar als nens i nenes i als joves que no tot val, que és necessari que creixin amb normes que limitin el caprici, que —com els deia l'any passat— els ajudin a educar el desig, tot enfortint tant la seva autoestima com el seu caràcter.

La frontera és l'espai de la interrogació, de l'emprenedoria, de la posada en pràctica del que has après en un context que és diferent del que et trobaves quan ho vas aprendre. Frontera són llengües, curiositat, geometria i humanitats. Durant cinquanta anys, l'Escola ha fet molt camí. N'ha creat, com totes les escoles que tenen una història, la pròpia tradició. Una escola —aquestes institucions on la vida és i ha de ser tan important— té la seva personalitat. La combinació equilibrada entre tradició i innovació esdevé un instrument potent per reforçar la identitat d'una escola. La identitat ha de ser permeable, perquè si no aquestes identitats produeixen esclerosi: tancament i repetició inconscient de fórmules ja gastades i que necessiten una urgent renovació. Renovar allò que hem estat fent bé al llarg d'aquests anys, i innovar per donar resposta a les noves demandes—que cal saber interpretar perquè tot just comencen a formular-se— que els temps plantegen. Jorge Wagensberg, que va visitar la nostra escola en una conferència memorable el curs passat, acaba de publicar un "assaig de memòries", podríem dir. Es titula Alguns anys més tard. Parla molt d'educació i en un moment il·luminador recorda una cosa que hauria de ser gravada a l'entrada de tota escola que comparteixi la idea que ara els citaré. Diu Wagensberg: «Avui, alguns anys més tard, estic convençut que una escola no existeix per promocionar creences ni tradicions... Posats a marcar la infantesa a mata-degolla, que sigui amb un altre tipus d'hàbits. Per exemple amb el de l'esperit crític». I acaba aquesta reflexió formulant una frase que resumeix el risc que comporta l'aventura d'educar: «El que no s'ha d'ensenyar en una escola són normes i valors que per definició siguin immunes a la crítica de la nostra intel·ligència».

Això vol dir que l'escola no ha d'educar en valors? Que no ha de exigir als seus alumnes que segueixin unes normes i que acceptin que un cop es troben dintre del recinte escolar la convivència dins de la comunitat escolar exigeix respecte mutu, acceptació d'unes pautes que ens obliguen a tots? No, no vol dir això. Vol dir —i l'Escola Montagut ho comparteix— que l'escola és un lloc de conversa, on es pot aprendre a pensar, a compartir idees i a discutir-les, a escoltar les opinions dels altres i a saber exposar les pròpies.

El gran projecte del curs 2015-2016 des del punt de vista pedagògic serà preparar l'Escola per incorporar definitivament el curs seguint el treball per competències a totes les etapes. Crec que és el que avui es necessita per crear aquest "lloc de conversa i aprenentatge". Ho farem a la nostra manera, després d'un examen crític d'aquestes competències (entre els textos de la revista trobaran algun exemple d'aquesta actitud crítica). Seleccionarem els millors materials pedagògics; no aplicarem aquesta metodologia indiscriminadament: no tot és treballar per competències perquè també cal construir coneixements que potser no tenen una traducció pràctica immediata, és a dir, que no "s'apliquen" a la vida quotidiana, però que són essencials, o ho haurien de ser, en la vida d'una persona —em refereixo a coses tan aparentment diverses com la poesia i alguns conceptes matemàtics abstractes, la música i saber què va ser la Il·lustració, per posar alguns exemples.

El curs 2015-2016 l'Escola estrenarà un lema, una frase que resumeixi el que de manera matussera els he intentat explicar. Ha sorgit d'entre el claustre de professors i és el producte de la reformulació d'algunes idees que l'equip de l'Escola ha anat proposant al llarg d'una reflexió que hem fet des del curs passat. Diu així: «Ajudem els nostres alumnes a aconseguir ser qui poden arribar ser». En aquest projecte hi ha involucrada la comunitat escolar del Montagut: l'equip humà de l'Escola, les famílies i, per descomptat, els alumnes.

Protagonistes

50 ANYS DE L'ESCOLA MONTAGUT

Sobre cangurs, olimpiades, i altres concursos

Per què incentivem que els alumnes de primària i ESO es presentin a concursos literaris com el "Joan Mañé" de la Ràpita? O a proves matemàtiques com les Cangur per a ESO i batxillerat o les Pangea per a primària i ESO? Per què demanem als alumnes de batxillerat que, després de tot un matí de classe, facin encara un seminari per preparar les olimpiades de física, de química, de filosofia? Per què convertim tots els alumnes de batxillerat per uns dies en un potent equip d'investigació que, dins del projecte GeMircs, du a terme innovadores recerques en ciències socials? Per què incentivem tot això si no té una utilitat immediata i no sempre es garanteix que es pugui guanyar?

La resposta la podem trobar en una frase d'una carta del gran matemàtic alemany Carl Gustav Jakob Jacobi (1804-1851) a un col·lega francès: «El Sr. Fourier tenia l'opinió que l'objecte principal de les matemàtiques era la utilitat pública i l'explicació dels fenòmens naturals; però un filòsof com ell hauria de saber que l'objectiu únic de la ciència és l'honor de l'esperit humà i que sota aquesta idea una indagació sobre els nombres val tant com una altra sobre el sistema del món».

L'Escola Montagut utilitza aquests concursos per ensenyar als seus alumnes que pot ser apassionant proposar-se desafiaments dels quals potser no tindran cap altre benefici que fer créixer en ells el gust d'aprendre per aprendre, de posar-se a prova perquè ve de gust intentar-ho, de participar en definitiva de manera modesta però decidida a mantenir «l'honor de l'esperit humà».

Des d'aquestes pàgines volem felicitar els més de cinquanta alumnes que en diferents proves i concursos han representat l'Escola i s'han representat a ells mateixos. A tots, tant als que han destacat o guanyat els concursos, com als que hi han participat amb la voluntat de fer-ho al millor possible encara que els resultats no fossin els millors, a tots la nostra enhorabona i el nostre agraïment.

Josep Maria Lloró
Director
Escola Montagut

Durant l'acte de commemoració dels 50 anys de l'Escola, els alumnes de 4art de Primària van cantar davant de tots els assistents, un repertori de cançons apreses a l'assignatura de música.

Protagonistes

50 ANYS DE L'ESCOLA MONTAGUT - FESTIVAL DE DANSA

FESTIVAL DE DANSA

50 anys de l'Escola Montagut

Dissabte 6 de juny de 2015
Teatre El Casal de Vilafranca
a les 18h

50 anys de l'Escola Montagut

Enllaç Músic: Marina Valenzuela
SOMNI DE L'AMISTAT: Laia Andreu, Neaira Aparicio, Lúcia Avila, Abril Bosch, Mireia Feliu, Anna Mirambé, Olívia Oliveras, Martíño Padilla, Mariona Puga, Núria Roca, Mariona Rubrés, Eia Sánchez, Mireia Sánchez, Mónica Sánchez, Mar Segarra.

IR DIA D'ESCOLA: Emma Márquez, Clàudia Rosell, Arés Rosell, Abril Rovira, Laura Rovira, Fòix Sorribas, Marina Valenzuela.
BON DIA: Laia Cerezoletta, Ariadna De Lamo, Alicia Franguesa, Júlia Laborda, Eia Margall, Aisè Pujol, Clàudia Rosell, Abril Rovira, Irena Ruiz.

COUPE L'AMIGUET LLEIS: Fòix Cedeà, Mariona Esteve, Jana Fort, Aiel Lacruz, Maria Llana, Aran Mirambé, Emma Mirambé, Abril Montesaguó, Paula Morilló, Aina Raventós, Pia Rojas, Pilar Rovira, Laila Romeu, Ariadna Rosell, Carla Segarra.

JUGANT AL PATI: Andreu Azcoz, Mariona Bada, Ariadna Barrientos, Ingrid Bové, Alba Carall, Anna Fabra, Blanca Fernández, Janna Júlia, Lena Labandera, Laia López, Clara Margas, Mariona Masro, Anna Mota, Laia Parellada, Mariona Romeu, Ania Vegh.

LES PINS: Sara Amblàs, Fòix Berrera, Irene Carbonell, Paula Civillés, Mireia Feliu, Laia Gil, Nadia Konstantinova, Mireia Rosell, Ariadna Samper, Laia Sibí.

Abril Bosch, Mariona Rubrés
JOKS AL PATI: Ana Ariadna, Regina Boda, Maria Burdó, Marisa Carrillo, Carlota Escalassans, Sílvia Freixas, Anna Guixeras, Julianna Levy, Paula Martí, Anneli Martínez, Laura Mestre, Anna Montfort, Alejandra Piza, Bèl Romeu, Júlia Segarra, Júlia Solà.

LA CINA: Abril Borrera, Júlia Cañas, Aina Freixedas, Regina Giró, Carlota López, Mariona Martín, Griselda Masdeu, Alba Miralles, Cèlia Palsu, Maira Raventós, Laia Roca, Ariadna Rovira, Fòix Rosell, Berta Miró.

EXERCICI AL ZOO: Maria Andreu, Carla Berrera, Maria Cabeza, Joan Escalassans, Berta Feliu, Paula Garcia, Mariona Esteve, Jana Fort, Aiel Lacruz, Maria Llana, Aran Mirambé, Emma Mirambé, Abril Montesaguó, Paula Morilló, Aina Raventós, Pia Rojas, Pilar Rovira, Laila Romeu, Ariadna Rosell, Carla Segarra.

FRUTA: Romieu, Laila Romeu, Ariadna Rosell, Carla Segarra, Anna Fabra, Blanca Fernández, Ania Galup, Janna Júlia, Lena Labandera, Laia López, Clara Margas, Mariona Masro, Anna Mota, Laia Parellada, Mariona Romeu, Ania Vegh.

Aina Arnadó, Regina Boda
STACIA: Ana Arnadó, Regina Boda, Sílvia Freixas, Laia Andreu, Neaira Aparicio, Luna Mariona Puga, Núria Roca, Mariona Rubrés, Eia Sánchez, Mariona Sánchez, Mar Segarra.
STACIA: Martíño Colomé, Laura Colomer, Mariona Clàries, Berta Miró, Núria Martínez, Mariona Pons, Fòix Rosell.
HISTÒRIES D'AMOR: Maria Andreu, Carla Berrera, Maira Cabeza, Joana Escalassans, Berta Feliu, Paula Garcia, Anna Guixeras, Laia Pujol, Mariona Roch, Jana Rubrés, Akane Sabarich.
Anna Burdó, Carlota Carrillo, Emma Márquez, Clàudia Rosell, Arés Rosell, Abril Rovira, Laura Rovira, Laia Soriano, Fòix Sorribas, Marina Valenzuela.
LAIA DE PLÀSTICA: Sara Amblàs, Fòix Berrera, Irene Carbonell, Paula Civillés, Marta Huguet, Nadia Konstantinova, Mireia Rosell, Ariadna Samper, Laia Sibí.
LABORATORY: Laia Brunilla, Helena Bosch, Marta Campanyà, Júlia Clàries, Gina Codori, Laia Delic, Fòix Martí, Carla Mestre, Laia Rosell, Laia Rovira, Vinyet Sadurni, Emma Soler, Mariona Steuri, Blanca Tort.

Mariona Clàries, Fòix Rosell
ESTUDIANT A CAUDA: Martíño Colomé, Laura Colomer, Mariona Clàries, Berta Miró, Núria Martínez, Mariona Pons, Fòix Rosell.
CLASS DE MÚSICA: Aina Arnadó, Carlota Escalassans, Sílvia Freixas, Anna Guixeras, Paula Martí, Laura Mestre, Alejandra Piza, Bèl Romeu, Lila Rovira, Júlia Segarra.
CLASSE D'EDUCACIÓ FÍSICA: Clàudia Boda, Abril Borrera, Júlia Cañas, Aina Freixedas, Regina Giró, Carlota López, Mariona Martín, Griselda Masdeu, Alba Miralles, Anna Mota, Cèlia Palsu, Maria Rovira.
GRADUACIÓ FINAL: Laia Brunilla, Helena Bosch, Marta Campanyà, Júlia Clàries, Gina Codori, Laia Delic, Fòix Martí, Carla Mestre, Laia Rosell, Laia Rovira, Vinyet Sadurni, Emma Soler, Mariona Steuri, Blanca Tort.
DANSA D'ESCOLA: Isabel Angoro, Laia Brunilla, Nadia Bosch, Marina Bulsan, Júlia Clàries, Fòix Martí, Carla Mestre, Anna Pascual, Cristina Romagosa, Maria Sabater, Mariona Steuri, Aina Zapater, Ariadna Zapater.

DIRECCIÓ

Magda Vallis

PROFESSORS I COREOGRAFES

Magda Vallis, Marina Bulsan, Anna Pascual, Aina Zapater, Ester Milla, Ariadna Zapater, Cristina Romagosa, Isabel Angoro, Ariadna Canals, Maira Sabater, Fòix Martí

LLUM I SO

Roshen Quinlan, Lydia Albeni

VESTUARI

Sílvia Domènech
Rosa Nadal

Agrair la col·laboració de tota la gent que no es veu i col·laboren: direcció, professorat, pares, mares, alumnes i família; a tots moltes gràcies!

Protagonistes

50 ANYS DE L'ESCOLA MONTAGUT

PER MOLTS ANYS, MONTAGUT!!

Cinquanta anys d'escola han passat entre vinyes, pins i Vilafranca. Aquells pares amb valentia i coratge d'una idea van crear una realitat.

A les classes de l'Escola Montagut els nens s'ho passaven i s'ho passen d'allò més bé, a vegades tenen un dia molt agitat i altres de més tranquil·litat.

L'Escola Montagut és tan divertida que aprenem tots junts a llegir i escriure. Cinquanta anys han passat des del primer dia que els pares la van fundar i l'han fet viure.

A l'escola aprenem, juguem i riem. Gràcies a l'escola tindrem un bon futur, a l'ESO i al batxillerat arribarem i ens esforçarem. Aquí és on hem crescut i ens hem fet grans.

La nostra escola ja ha celebrat 50 anys, cinc dècades han passat i s'ha enfortit.

Continuem avançant tots plegats seguint el mateix projecte renovat.

A l'Escola Montagut hi ha nens i nenes de tot el Penedès, des dels més menuts fins als més grans. Tots nosaltres sempre et recordarem com la millor escola del món.

PER MOLTS ANYS, MONTAGUT!!

Promoció Castellet
Curs 2014/2015

Protagonistes

50 ANYS DE L'ESCOLA MONTAGUT

FESTA DE FINAL DE CURS DE L'ESCOLA

Amb la calor, tots comencem a pensar en la festa de final de curs de l'escola. És l'activitat que culmina tot l'any d'esforç i treball. Els alumnes i professors, a les classes, explicant, compartint, qüestionant, creixent dia a dia. L'equip de monitors i monitores i responsables d'extraescolars, a les pistes i als escenaris, complementant la formació dels alumnes des de la vessant més lúdica. El personal no docent, al menjador, a la neteja, al manteniment i a l'administració, fent moure tot l'engranatge de suport bàsic per al funcionament de l'escola. I les famílies, des de casa, fent costat a la tasca de l'escola.

I arriba la merescuda festa, en la que tots participem, col·laborem i on tots som necessaris i benvinguts. Una combinació d'esport i moviment sense parar, competició, suor i sol, per una banda; i per l'altra, descans i conversa a la fresca, al voltant d'una taula, tant característic dels mediterranis.

La Junta de l'Ampa, en representació de totes les famílies, coordina aquest últim acte del curs, que amb la consolidació de la segona línia de l'escola, any a any va creixent. A través de les dades de participació en el sopar de final de curs, podem concretar aquesta evolució creixent, que en els darrers anys, ha passat de 550 persones l'any 2010 a 725 aquest sopar de 2015.

Com la resta d'activitats, representa una responsabilitat per a la Junta, però en aquest cas, tot es concentra en un dia. I enguany, a més a més, el sentiment ha estat especial per ser la Festa dels 50 anys.

Us volem donar les gràcies a tots per haver-la fet possible i us desitgem un molt bon estiu.

Junta de l'AMPA
Escola Montagut

Protagonistes

LAPRIMAVERA

Ya ha llegado
la dulce primavera.
Con su brisa de seda.

El día más largo que el anterior,
y la primera flor,
indican cada paso
de la hermosa estación.

Con sus flores
colorea la pradera.
Haciéndola cada minuto
más bella.

El almendro
ya ha florecido
vistiendo el verde
de brillo.

Alergia, alegría
contento hay que estar,
ha llegado la primavera
y con ella el bienestar.

Los pajaritos
cada mañana
me despiertan
con un silbido
adorable y divertido

Amo la primavera
tan bonita y sincera,
delicada y hermosa,
dulce y atrevida.

Con todo su estilo y personalidad
brinca la primavera
presumiendo de belleza.

Laia Roca Mediona B

M'HA TOCAT LA LOTERIA!

11 de gener, dilluns, ja és tard i torno de la feina. Avui és un dia plujós i enfosquit, tinc ganes d'arribar a casa, poder descansar una mica i mirar la televisió abans de fer un mos i anar a dormir.

Creuant el carrer de casa amb el paraigua que em cau i amb un fred que pela, em trobo un bitllet a terra, davant el portal de casa, jo ja em faig il·lusions fent-me la idea que potser se m'ha alegrat aquest dia fastigos que fa, però no. Resulta que és un bitllet de loteria tot mullat i l'agafo, per llençar-lo a la paperera del costat. Per curiositat miro el dia del sorteig, dimarts 12 de gener.

Bé, el 12 de gener, això és mhmm... demà!

Jo personalment no hi crec gens en la sort i trobo absurd gastar-se els diners en aquests sortejos. Si que deu estar bé guanyar 10 milions d'euros, i tant que deu estar bé, però s'ha de ser una mica coherent.

No crec que estigui bé gastar-se massa diners en loteria però, total, per provar-ho, amb el bitllet gratis... no passarà res.

Arribo a casa i deixo el paraigua mullat i la jaqueta al celobert i penjo el bitllet a la nevera amb l'imant del viatge a París.

Aleshores, quan per fi estic a casa, amb la calefacció posada, i després d'haver anat al lavabo (no podia aguantar més), em paro a mirar el número del bitllet: 74067, sèrie 24.

Bé, m'assec al sofà amb el sopar a la mà, menjo ràpid mentre miro el meu programa preferit, avui estic mort de cansament.

Estirat al sofà se'm comencen a tancar les parpelles, estic a punt d'adormir-me, apago la televisió, agafo el plat de terra i el deixo a l'aiguera, i després de rentar-me les dents em deixo caure al llit, m'adormo a l'acte.

Durant tota la nit m'oblid del bitllet, i només penso en la mà de feina que em tocarà fer l'endemà.

Per si això no fos prou, em desperto al matí però no pas amb el despertador de les 7:10, sinó amb una trucada del meu cap, advertint-me que haig de ser abans a l'oficina perquè se m'ha encomanat més feina.

Amb corredisses, me'n vaig a la dutxa, amb prou feines em pentino, em vesteixo i surto volant cap al pàrquing, agafo el cotxe i vinga, cap a l'oficina.

Arribo sense pensar en res més que la feinada que haig de fer, avui també plou, sembla un dia calcat al d'ahir, això em recorda al sorteig de loteria, però de seguida torno a estar amb la paperassa de l'escriptori, i sense gairebé adonar-me'n em passa el dia volant.

Cap a les 4 de la tarda, dino d'una revolada i de pet a l'ordinador altra vegada.

A les 8 del vespre per fi puc anar cap a casa, em trobo molt de trànsit per l'autopista i segueix plovent a bots i barrals. Cap a les 9, arribo a casa amb la intenció d'anar a dormir només entrar a casa, i quan vaig a agafar una poma de la nevera veig el bitllet... em fa tanta mandra que passo de mirar la web de sortejos, ja ho faré demà al matí. Estic segur que no m'ha tocat res. I finalment, vaig a dormir.

L'endemà al matí per sort em trobo amb un dia bastant tranquil i per arrodonir-ho, assolellat. Surto a fora i baixant per l'escala del bloc de pisos, veig cartells del veí de sota on diu "busco un bitllet de loteria, número 74067 sèrie 24", per poc em desmaio, em sembla recordar que ahir aquest cartell no hi era i si el senyor de sota reclama el bitllet, deu ser per alguna cosa.

Pujo a dalt d'una revolada, em trec les claus de la butxaca, obro i gairebé em tiro sobre l'ordinador, consulto la web i de cop i volta me n'adono que sóc milionari.

Estic en un dilema: no sé si fer el paper de bona persona i retornar 10 milions d'euros o quedar-me'n tots per mi...

Després de 5 minuts de rumiar-ho, el sentit comú guanya la guerra dins meu contra l'avarícia i li retorno el bitllet de loteria al meu estimat veí. Dic "estimats" perquè el dia següent, quan baixo al pàrquing, em trobo que a la meua plaça hi ha aparegut un Ferrari vermell i lluent nou de trinca que em fa caure de cul a terra.

Èric Escllassans

CONCURS LITERARI DE SANT JORDI I CONCURS DE CASTELLS JOVERD

A DREAM

Living in Brazil had always been a nightmare...he knew well how hard surviving in those streets was, how poverty devoured his relatives how devastating was to see those he loved kept dying day after day... Few tourists came, they seemed Russians for their language, in their bag fell off a paper that put "IBERIA", I approached to catch it and gave it to the tourists, but they were far away. I saw that in the paper said: "From - Brazil / To - Barcelona" and "Departure time - 22:00" I knew every word that was written because my uncle taught me to read all Saturday mornings. I knew that I had to go to the Brazil airport and take the plane.

I arrived at the airport with plenty of time but nobody let me go on board. However, after a thousand tries and seeing that it was unfair that I could not fly, they let me take the plane. All the people that were flying with me looked at me as if I was inferior to them. But I was very happy because finally I would begin a new life.

When I arrived in Barcelona, I saw that everything was very beautiful, very different from Rio de Janeiro and that made me think for a few seconds about myself:

-Why me, why, why is it that I've had to see some things that are so different to those that other children see here?

Suddenly, my stomach roared. I was hungry, and had no money. I had to earn money but, how? I saw a soccer ball in the middle of the street, and somehow I managed to get entertained with a few kicks to the ball. In that precise moment a man passed by with sunglasses and moustache. He asked me:

-Are you hungry?

I didn't understand him and I answered in Portuguese:

-Sorry, but I don't understand you.

Incredibly, he answered me with the same language and he told me:

-Come with me and I'll take you to the best restaurant in the city.

He took me to a very nice restaurant, and while I was eating a good steak, he said to me:

-I haven't introduced myself yet. My name is David and I am a football observer promises like you.

I didn't know that this job existed. I told him:

-And what does it consist of?

-I look for players that I see with a very bright future, like you. I would like to see you come to this place tomorrow so that you could take a test and see if you could play for the Juniors of FC Barcelona.

What do you think about this?

- Yeeees, of course I'll do!!!

The next day Danilo went to the same restaurant where they had met, and he took the test. He passed the test but he had to take two more. Unfortunately, he did not pass the second one and was not able to make his dream come true.

He was alone with nothing to do in a city that he wasn't new, and he asked David, the observer, if he could buy a plane ticket to get back to Brazil. He accepted. The same day, Danilo was with his family in Rio de Janeiro.

The dreams can come true, but the reality may not be a dream.

Marc Beumala 2n ESO B

Un sueño hecho realidad

Esta es la historia de María. Vivía con su única abuela, Carmen, en una pequeña casa de campo aislada completamente del poblado. La niña había pasado una infancia dramática, porque su padre se había fugado antes de que naciera y su madre había muerto poco después. Por esta razón, Carmen la acogió en su casa, aunque realmente no estaba capacitada para cuidarla, por lo que educar a esa muchacha le resultó complicado.

María fue criada en un ambiente sórdido, ya que su tía guardaba rencor a muchas de las personas del poblado y evitaba el contacto con ellas. Así pues, la anciana no permitía a la niña ir más allá de su finca.

Pasaron los años. María ya no era aquella criatura que corría por los prados y sonreía al ver a los animales; había crecido, no era la misma. Su carácter era muy parecido al de la anciana, que era egoísta, envidiosa, pesimista, cruel, pero, sobre todo, muy excéntrica.

A los noventa y siete años, Carmen murió. La verdad es que la joven apenas le dio importancia a su fallecimiento. Desde aquel entonces, María vivía completamente sola y podía hacer lo que quisiera.

Así pues, una tarde de primavera, la adolescente decidió ir a visitar por primera vez el poblado, del cual tan mal le había hablado su abuela. Su primera impresión fue maravillosa. Quedó sorprendida al ver tanta gente en distintas casas pequeñas, pegadas unas al lado de las otras. Pero lo que más le llamó la atención fueron los dragones. Según la leyenda del pueblo, estos animales solo iban con personas honestas y honradas. Lo más curioso fue ver que todas las personas de la aldea tenían uno. Eso desmentía lo que le había contado la abuela.

María mostró mucho interés por esos seres. Se acercaba a ellos cada vez que los veía, pero estos se alejaban de ella. Iba cada día al poblado, ya que quería tener un dragón, pero no lograba su objetivo. Harta de ver a la gente feliz con sus animales legendarios, decidió salir a robar uno cada noche. Y así lo hizo. A medida que pasaba el tiempo, los habitantes del poblado se dieron cuenta de que desaparecían dragones en muchos hogares. Todos estaban asustados, no sabían a qué se enfrentaban. Algunos afirmaban que era una bruja, otros decían que un lobo...

María, que ya había conseguido más de la mitad de los dragones de la aldea, seguía con su plan. Pero aquella noche fue distinta: se adentró descaradamente en el interior de una vivienda para llevarse un dragón. Fue entonces cuando una niña de unos nueve años se enteró de lo que pasaba mientras fingía estar durmiendo en su cama. Después de conseguir sacar a la bestia por la ventana de aquella habitación, María, por miedo a ser vista, regresó a casa por otro camino. Lo que desconocía la ladrona era que la pequeña la estaba siguiendo. Más tarde, la niña le exigió que le devolviera su animal. Pero María se negó, y la niña, llorando, volvió a su habitación.

Esa noche, la joven que cazaba dragones no podía dormir. Sentía dolor y arrepentimiento por lo que estaba haciendo. Porque María, a pesar de ser cruel, tenía sentimientos, y fue así como la joven se enteró de cómo era realmente. Rechazaba su actitud bochornosa, así que esa misma noche empezó a devolver los seres legendarios.

Al día siguiente, en el poblado se respiraba felicidad: los dragones robados habían sido devueltos a sus dueños. Eran casi las doce del mediodía, pero la joven aún seguía durmiendo, puesto que no había pegado ojo durante toda la noche. En ese mismo instante alguien llamó a la puerta. María, asustada, fue a ver quién era... Era un dragón, con una rosa en la boca que llevaba un papel atado por un lazo. La nota incluía un breve mensaje: «este tipo de flor simboliza cómo eres tú». La joven se quedó sorprendida. La leyenda resultó ser cierta.

Y colorín, colorado, este cuento se ha acabado.

Jordi Badia 4t ESO B

THINK BEFORE

I heard someone knocking, that's why I opened the front door. I wasn't expecting anybody to drop in, so, I was a bit astonished. A tanned skin, bald head and strong man with a large parcel was in front of me. He made me sign down and then he gave me the titanic parcel. The postman left it in a twinkling of an eye and although I wanted to ask him who was the issuer of the parcel I found no chance to find out. I had to make a huge effort but, finally I manage to drag the parcel up to the living room. I couldn't believe my eyes, who could be able to send me something like that? My mind was pretty confused but in the end the curiosity invaded me and I started to disentangle the mysterious parcel.

It was massive, beautiful, old, dark, heavy and wonderful. I had never seen a clock like that and I thought it was for sure very valuable. After looking at its front side I opened the door which had a shining pendulum holding inside. Suddenly I noticed there was a letter on the wood floor. I supposed it was in the parcel so, I picked it up and looked trying to figure out if there was any authentication that allowed me to know about the issuer. There wasn't. I sat down and opened it. There was a hand-written letter that said:

Dear Hannah,

In this moment I'm sure you must be overwhelmingly confused and curious. First, I have to tell you that my handwriting is really awful but I hope you will understand it, my apologies.

I'm going to try to be as frank as possible. Your family have always told you that I'm dead but I'm still alive. I know that it's difficult to accept. However, I think that by now you are old enough to know the truth. As I want you to understand me I have to explain the whole story to you.

When I was a teen, I met your mother and I immediately fell in love with her. As you already know she got pregnant when she was 19 years old. I was young and I felt the need to explore new cultures and travel. I stayed with you and your mother during almost 3 years but, honestly, that wasn't my life. I was immature and I finally decided to give you up. Leave my own family to search happiness in other places. Now I've grown up and I regret having left you. We can't change the past but if you want we could meet one day and talk face to face.

You also have to know that I don't have a good relationship with your mother simply because the last month I stayed with you and her was tough and exhausting. To say it briefly.

Last but not least, I want to explain to you why I have given you this particular clock. It was given to my grandfather and he once told me that it would always let me take advantage of my life, and I willingly hope you will be able to do it as well.

I've never stopped loving you, please let me explain you all this face to face. Nothing is impossible, to err is human, to forgive is divine.

I'm looking forward to seeing you soon.

Your dad.

PD: Here you have my telephone number 678906789

At first, for me it was a joke then, when I read it 3 or 4 times I found out the truth. I was amazed and some tears started to slide through my cheeks. I don't know why yet but the saying that says you never know what you've got till it's gone came to my mind. I didn't know what to do. He was my father, my dead father... I thought that some people aren't able to have a family and I decided to give him another chance. I was not able to refuse my own father and nowadays I'm sure I took the right decision. By now we are starting to have a good relationship though my mother doesn't agree.

To sum up, what I've learned about this experience is that we all are humans and all make some errors that are able to change our life forever so, we have to think before doing.

Montserrat Plans 4t ESO A

EL FUTUR

“Mai penso en el futur perquè arriba massa aviat”. Així Albert Einstein crea una reflexió sobre la proximitat del dia de demà i sobre el poder que té sobre nosaltres. Realment, el científic dóna a entendre que és més favorable gaudir i pensar en el present, que preocupar-se pel que seria un temps a venir, és a dir, el futur. Però veritablement, quantes maneres diferents hi ha de visionar el futur? Milers.

Podem classificar-lo des de la perspectiva del temps verbal “futur simple”, fins a la seva versió filosòfica, o arribar a la part de pànic, de feresa.

La primera versió és potser la més simple o senzilla d'explicar; conjugació i utilització d'aquest, quan la nostra comunicació ho requereix. Si més no, es refereix a accions mitjançant les quals, donem a entendre fets que encara han de succeir. Jo cantaré, tu cantaràs, ell cantarà...

Segona visió: la filosòfica. La forma explícita i refinada, l'extensa i la que ens parla de cuidar i conrear l'hort, perquè sinó demà no obtindrem verdures. La qual ens convida o més ben dit, ens obliga a preparar i elaborar el que seria un suposat projecte de futur. És la versió previsor, la protectora. No obstant això, també ho podem esguardar com un camí llunyà i centrar-nos en l'ara, en l'avui i en el fa un minut. Menysprear-lo i evitar una suposada conclusió que no sabem ni si arribarà algun dia.

Afinalment la tercera i última interpretació, la covarda. En general, la incertesa és un afer que inquieta a l'ésser humà i li provoca escrúpols o fins i tot, por en alguna ocasió. No coneixem el futur. No sabem si demà en creuar aquest semàfor pel qual passem milers de vegades, serà l'últim que travessarem en la nostra vida, donant-li així un final. Tampoc sabem la durada que tindran les relacions socials amb les que freqüentem o íntimem sovint. Però si sempre estem vivint amb aquest temor i respecte envers el futur i la vida en general, no serem capaços de poder gaudir de l'únic que tenim, el present.

Concloent, el temps passa i els dies també. Un, dos, tres... Aquests segons no els recuperarem mai més. Mai tornarem a passar per ells. Per això jo proposo regraciar i brindar per les seves conjugacions, per la seva filosofia i per les seves incerteses. Que el lloc i el moment, són aquí i ara.

Júlia Clèries 4t ESO B

Activitats Extraescolars

ESCOLA DE FUTBOL MONTAGUT

L'escola de futbol Montagut, coordinada pel Roger Redondo, un any més ha seguit amb la tasca d'ensenyar futbol i educar els vostres fills. L'escola de futbol la formen alumnes des de P-3 a 6è de primària. La formen 7 equips els quals participen en diferents competicions durant el curs escolar : 2 equips pàrvuls-5, 2 equips de la categoria prebenjamí, un equip benjamí, i un equip aleví de futbol -7 federat.

ALEVÍ FEDERAT

Equip aleví Futbol-7 Federat Entrenats per l'Andrés Gil i l'Adrià Creixell, han jugat a la competició que organitza la Federació Catalana de Futbol, amb equips del Penedès i Garraf. Finalitzada la competició, podem dir que han fet una bona temporada, de 16 equips han quedat en 6è lloc.

Futbol-7 aleví

FUTBOL BASE

Els altres equips han jugat en les competicions dels Jocs Esportius Escolars organitzat pel Consell Comarcal de l'Alt Penedès.

INFANTIL

L'equip infantil ha jugat a la lliga de futbol-7 junt amb el Consell del Baix Llobregat, equips de St. Boi del Llobregat, Sant Just així com també l'Escola Alemanya de Barcelona i l'American School of Barcelona. Entrenats per l'Eric Senabre i l'Adrià Redondo

BENJAMÍ

L'equip benjamí, entrenat pel Manel Lora i l'Enoc Boada, en la primera volta, d'un grup de 12 participants, van quedar en 6è lloc. A la segona volta, on van fer dos grups segons la classificació, els ha costat més guanyar partits, però en aquesta edat el que importa és aprendre a jugar futbol, així com també a perdre i a guanyar.

PREBENJAMÍ

Prebenjamí-A

Prebenjamí-B

Prebenjamí A i B, aquests dos equips han jugat en les trobades de futbol base que cada quinze dies, els diumenges, organitza un dels clubs participants. En total han participat 26 equips dividits en dos grups. En aquestes categories és on més s'aprecia l'evolució del joc en el terreny de joc.

L'equip-A format per jugadors de 2n de primària han estat entrenats pel Manel Lora i el Bernat i l'equip-B format per jugadors de 1r de primària han estat entrenats pel David Cugat i l'Adrià Redondo.

PÀRVULS- Iniciació futbol

Pàrvuls-5

En aquesta edat, el més important és aprendre, jugar amb la pilota, i passar-s'ho bé, però un cop al mes també han fet jornades de futbol amb partidets de futbol-5, entrenats per l'Oriol Plans i el Max Canals.

Pàrvuls- 4

Els alumnes de pàrvuls 3 i 4, s'inicien en l'esport, tot treballant la millora de la seva motricitat. Són el futur de l'escola de futbol. Els més petits estan entrenats per l'Adrià Creixell i el Marc Compte, P-4, i P-3 pel Marc Parellada

Pàrvuls-3

Cal destacar també la feina feta pel Carles Roses com a entrenador de porters així com també de tots els entrenadors.

El 30 de maig va tenir lloc la ja tradicional cloenda de l'escola de futbol, amb els partits de pares i mares contra fills i un dinar compartint una gran paella.

INICIACIÓ A L'ESPORT

L'activitat d'iniciació a l'esport va estar dirigida als nens i nenes de parvulari, on mitjançant el joc s'inicien a diferents esports i pre-esports. L'activitat ha estat portada per la Sara Valls i l'Omaima Saheli.

ESCOLA DE BÀSQUET

L'escola de bàsquet està conduïda per l'entitat Vilabàsquet, que porten el bàsquet de la majoria d'escoles de Vilafranca. A l'escola hi ha 2 equips, un a la categoria benjamí i un altre a la categoria prebenjamí.

La categoria benjamí, entrenada pel Roc Salvany, ha jugat a la lliga dels Jocs Escolars. Han fet una bona temporada i es nota que ja és

el segon any que entrenen. Primer van fer el Torneig d'obertura on van quedar classificats en 3r lloc. A partir de gener van començar una lliga fins a final de curs on han aconseguit el 4t lloc.

L'equip que està format per l'Àlex, l'Eloi, l'Izan, el Jaume, el Martí, el Nico, el Pere, el Pol i el Roger, ha guanyat el Premi al Joc Net que atorga el Consell Esportiu. Aquest trofeu premia a l'equip i a l'afició que té el comportament més cívic i positiu durant la competició. Moltes felicitats.

La categoria prebenjamí, entrenada per la Mar, ha anat fent trobades amb altres escoles de Vilafranca, on van poder compartir el joc amb altres nens i nenes de Vilafranca. Aquí a l'escola també es va fer una trobada amb altres centres que va anar molt bé.

ESCOLA DE VOLEIBOL

VOLEI INFANTIL

L'equip ha estat entrenat pel Guillem Ferret i l'Anna González. Era el primer any de l'equip a la categoria infantil, però han fet una bona temporada.

A la primera volta van quedar classificades en 4t lloc i a la 2n volta han aconseguit el primer lloc del seu grup.

MINI TENNIS:

Dimarts i dijous (17:30-18:30) i
dissabtes (10:00-11:00)

BASE:

Dimarts, dijous i divendres (17:30-19:00)
i dissabtes (10:00-11:30)

PERFECCIONAMENT:

Dilluns, dimecres i divendres (17:30-19:45)

TECNIFICACIÓ:

Dilluns, dimecres i divendres (17:30-20:15)

JOVES:

Divendres (17:30-19:00)

Gestió de pertatges i tot tipus de reparacions
Restauració integral de vehicles clàssics i motocicletes

Doctor Fleming, 33 Tel. 93 817 29 33 Vilafranca del Penedès

DANSA FESTIVAL DE NADAL

Un any més els grups de dansa de l'escola, des de P-3 fins a 4t d'ESO, van fer un Festival de Nadal a l'Auditori de Vilafranca.

Amb el nom "Felicitem el Nadal", totes les alumnes van fer un dibuix per felicitar el Nadal, de cada grup se'n va escollir un que és el que van ballar.

MINIVOLEI

L'equip format per 4 jugadores, ha mostrat un gran nivell i ha quedat classificat en 2n lloc. L'equip ha estat entrenat per la Carla Montfort, felicitats per la gran temporada.

A la final territorial, que va tenir lloc el passat 30 de maig als Monjos, entre els millors equips del Garraf, Penedès i el Barcelonès sud, van quedar en 3r lloc.

RÍTMICA

L'escola va participar en els campionats de gimnàstica rítmica, junt amb altres clubs de Vilafranca i la comarca.

Gimnàstica Rítmica Individual

PREBENJAMÍ va fer el seu debut. La gimnasta Martina Padilla, en l'última competició, va aconseguir el 2n lloc.

BENJAMÍ - En aquesta categoria l'escola ha participat amb 14 gimnastes, cada una d'elles amb el seu exercici i el seu estil, totes el van defensar molt bé. Aquestes gim-

nastes són : Laja Andreu, Naiara Aparicio, Luna Àvila, Abril Bosch, Mireia Filella, Anna Mitjans, Olivia Oliveras, Mariona Puig, Núria Roca, Martina Rubires, Èlia Sánchez, Mònica Sánchez i Mar Segarra.

ALEVI - B En aquesta categoria va participar la gimnasta Silvia Freixas.

ALEVI - A En aquesta categoria les gimnastes competeixen amb aparell, en aquest cas van realitzar el seu exercici amb la pilota. Van participar l'Aina Amadó i la Regina Boada. Tot i no aconseguir podi, les dues van realitzar uns exercicis de gran dificultat, molt vistosos i dinàmics.

Gimnàstica RÍTMICA CONJUNTS

Conjunt benjamí, en aquesta categoria vàrem participar amb 3 conjunts, era la categoria on hi havia més grups, de 19 grups participants vam obtenir el 4t lloc amb un dels conjunts. Els tres conjunts amb tres estils diferents ho varen fer molt bé.

El conjunt Montagut-1 format per : Mariona Puig, Núria Roca, Martina Rubires, Èlia Sánchez, Mònica Sánchez., com a 2n classificat del Penedès, van participar al Open de Sabadell on participaven els millors conjunts de Barcelona.

Els equips de rítmica han estat entrenats per l'Aina Zapater, l'Ester Milà i l'Ariadna Zapater.

scottishtrial
Ossa Gas Gas Beta
Montesa - Honda
Sherco Scorpa
Xispa Yamaha
Husqvarna Oset
KTM Husaberg

scottishenduro
Pol. Ind. St. Cugat Sesgarrigues **Tel: 938199330**
E-mail: tienda1@scottishtrial.com
Web: www.scottishtrial.com / www.scottishenduro.com

Recanvis, accessoris, equipaments
Especialistes en off-road i competició
Taller amb personal especialitzat
Lloguer de motos i remolcs
Més de 10 anys d'experiència
en el sector
Et venim a buscar la
moto a casa

ROBÒTICA

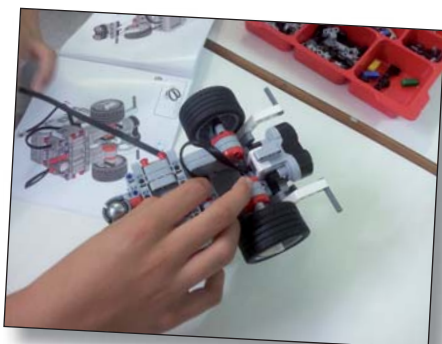
Enguany, els alumnes de l'Escola Montagut han participat d'una extraescolar molt innovadora i divertida: Robòtica Educativa amb LEGO.

Al llarg dels mesos d'octubre fins al juny, els alumnes s'han dividit en dos grups d'edats per treballar la robòtica amb diferents tipus de material:

Els més petits (1r a 3r d'Educació Primària) han utilitzat el material WEDO de LEGO, compost per peces, sensors, engranatges i un motor...han après a interpretar la lògica de la programació amb un software propi molt intuïtiu.

Els alumnes més grans (4t a 6è d'Educació Primària) han treballat amb l'últim model MIND-STORMS de la casa LEGO: el robot EV3. Aquest material els ha permès utilitzar la combinació de 3 motor, 4 sensors, i infinitat de peces per dur a terme tot tipus de construccions. Les programacions han estat una part molt didàctica i engrescadora, ja que a partir del software oficial, han après a convertir les seves idees en programacions autònomes a cada robot.

La forma de treball i metodologia utilitzada ha estat sempre a partir del treball cooperatiu. Així, en diferents grups, els alumnes han dissenyat, construït i programat diferents robots i aplicacions per superar els reptes que s'han proposat (resolució de problemes).

La valoració global dels alumnes ha estat molt bona i la dels monitors encarregats de dur a terme les classes també. Així que finalitzem el curs extraescolar molt contents i em ganes de seguir l'any vinent!

Us recordem que durement a terme una celebració de final de curs el proper diumenge dia 21 de juny a les instal·lacions del Casal La Principal de Vilafranca del Penedès. On les proves que es realitzaran estan inspirades en el famós torneig de robòtica LEGO FLL (First Lego League).

Equip de Robotix Penedès S.L

ANGLÈS

Aquest any el col·legi Montagut ha continuat apostant per un anglès extraescolar una mica diferent: El natural English de Kids&Us Vilafranca! Els alumnes han pogut aprendre anglès a la vegada que s'ho passaven bé jugant, a través d'uns materials pedagògics molt atractius i adaptats a la seva edat. Ja des de Sam (p3), han utilitzat estructures complexes com "Can I go..." i "Can I have..." tot augmentant la dificultat d'aquestes curs rere curs i introduint la lectoescriptura amb Ben&Brenda (3r).

Les aventures de cadascun dels personatges, de la seva mateixa edat i que donaven nom al curs, els ha ajudat a mantenir-los motivats i receptius: l'Oliver amb la seva dent fugissera (p5), la Marcia amb els seves cuetes

màgiques (1r) o l'Alex descobrint el fascinant món dels animals als cursos d' Animal Planet (5è i 6è). Esperem que el proper curs sigui tan profitós i divertit com aquest. Un món meravellós en anglès els espera!

TENNIS I PÀDEL

L'escola Montagut i el C.T. Vilafranca han col·laborat, per primer any, en l'activitat extraescolar de tennis. Les classes han estat impartides per la fundació BTT, una empresa que es dedica a la gestió esportiva en diferents clubs i té una acadèmia de tenistes professionals de la que n'han sortit jugadors com Joao Sousa (40 ATP), Albert Ramos (60 ATP), Marcel Granollers (50 ATP). Potser, d'aquí un temps, podem afegir el nom d'algun alumne de l'escola Montagut en aquest llistat.

Moltes gràcies per la confiança que ens heu donat.

Des de PCP es porta a terme l'extraescolar de pàdel. Es va fent planter de jugadors en aquest esport. La manera d'ensenyar i entedre el pàdel a PCP potencia el vessant lúdic i l'ambient familiar, aportant novetats cada any de manera que la motivació dels jugadors creixi.

Activitats AMPA

CLUB DE LECTURA DE L'AMPA

El club de lectura Montagut, format per una vintena de lectors, ha fet un recorregut literari divers i amè en forma de quatre llibres d'autors d'estils i orígens ben diversos.

Vam començar aquest viatge amb *Desig de xocolata*, de Care Santos, guanyadora del premi Ramon Llull 2014, una novel·la costumista i romàntica que narra la vida de tres dones, unides en el temps a través d'un objecte delicat, una xocolatera de porcellana blanca fabricada a l'Europa del s. XVIII, i que ha estat l'espectador involuntari de les passions més ocultes, les confidències i les misèries humanes de les tres protagonistes, la Sara, l'Aurora i la Maria Anna. La història arrenca a la Barcelona contemporània amb el trenca-ment de la xocolatera que farà de fil conductor fins al seu origen de manera retrospectiva en el temps, resseguint la tradició xocolatera de Barcelona i encomanant la passió sobre aquesta delícia l'aroma de la qual traspua a cada pàgina recorreguda. Una obra senzilla, amena i deliciosa.

El següent recorregut arriba a la Venècia del segle XX a través de la novel·la policíaca *Acqua alta*, de Donna Leon (1996), una nova història de l'inspector

Guido Brunetti, de la policia de Venècia, que investiga l'agressió que ha patit l'arqueòloga nord-americana Brett Lynch. La màfia siciliana i el tràfic d'obres d'art s'amaguen darrere d'aquesta trama. Ens descriu una Venècia bruta i desconeguda pels turistes, els estereotips culturals italians i la xenofòbia masculista preponderant del moment, alhora que ens descobreix al detall el procés de restauració i datació de les peces antigues. En un llenguatge fàcil i una trama previsible ens introdueix al món de l'art i la seva part més fosca mentre ens submergim dins de les seves aigües tèrboles.

En el nostre recorregut particular vam fer un salt i vam viatjar amb la màquina del temps fins als Països Baixos del segle XVII, on ens vam infiltrar dins la vida del gran pintor Johannes Vermeer a través de la novel·la històrica *La noia de la perla*, de Tracy Chevalier. Un recorregut apassionant i fictici en què vam aprendre l'art de creació de les pintures i la delicada i obsessiva precisió en la selecció dels colors i la posició dels objectes. La protagonista d'aquesta obra és la Griet, una jove serventa que acaba fent d'ajudant i model del cèlebre pintor, amb qui estableix una relació platònica de respecte i admiració mútua que destil·la sensualitat i delicadesa fins a la darrera pàgina, on la moral de l'època condiciona i marca els esde-

veniments. Una novel·la excel·lent i ben redactada que et deixa un regust de pintura als ulls.

Per acabar, el nostre viatge literari i apassionant l'hem volgut fer en terres alemanyes, a la ciutat de Munic, viatjant dins la maleta del protagonista de *Blitz*, de David Trueba (2015), en Beto, un jove arquitecte paisatgístic a qui el destí inesperat canvia la vida mitjançant un missatge de text que el desperta de la seva realitat i l'aboca a viure una relació amorosa amb l'Helga, una alemanya a la qual dobla l'edat i amb qui descobrirà un amor més enllà del sexe. Amb un llenguatge irònic, autocrític, àgil i esmolat ens endinsa en les passions humanes i les seves contradiccions com un llampec que travessa el cor fins a la cala de Blitz. La revelació en novel·la de ficció castellana d'aquest darrer Sant Jordi que no us deixarà indiferents.

Montserrat Creixell
Francesca Sala
Responsables Club de Lectura
Escola Montagut

CONFERÈNCIES I TALLERS

El 10 de març, l'AMPA va organitzar la conferència "La impressió en 3D. Futur o present?" a càrrec dels enginyers industrials, emprenedors en impressió 3D, Jordi Martín i Jordi Guardia. L'objectiu era apropar a les famílies el coneixement d'aquesta tecnologia, que irromprà a les nostres llars en els propers anys i que pot representar una sortida professional per als nostres fills.

Durant el mes d'abril i maig, es va organitzar un taller de pares a càrrec dels psicòlegs de l'escola Nacho Molina i Laia Segura. Es van fer tres grups, infantil,

primària i ESO, amb un total de 26 famílies apuntades. Hi va haver quatre sessions per a cada grup, per tant es van portar a terme un total de dotze sessions. Cada grup tractava temes específics a la seva edat. La valoració va ser positiva.

El format taller és nou en les activitats de l'Ampa, igual que el cofinançament per part dels que s'hi apunten. Ja fa anys que el format conferència té poca resposta entre les famílies, pot ser degut a la temàtica escollida, als conferencians que es porten, o a la saturació d'activitats que tenim tots. Sigui el motiu que sigui, ha de ser un repte per a l'Ampa millorar aquesta activitat en els propers anys o canviar-la per una altra que tingui més aprofitament.

DIVUITENA NOVA TEMPORADA DEL FUTBOL PARES DE L'ESCOLA

Un altre any, i des de 1997 ja en fa molts, s'ha disputat una nova temporada del Futbol Pares de l'Escola Montagut. S'han tornat a jugar una quarantena de partits, la majoria en els camps d'esport del Montagut, però intercalant-ne uns quants sobre gespa al camp municipal del Vilafranca i al camp de l'Espirall.

Si l'any passat es va comptar amb la col·laboració d'un "ocellet" blau per a la redacció d'aquest article, enguany tenim un "artista del driblatge" groc.

Cal remarcar alguns dels motius que ens mouen un cop per setmana, els dilluns aquest any, a voler jugar a futbol a l'Escola. S'ha comentat sovint que és positiu perquè l'esport és fer salut, òbviament això és així com a mantra i "slogan". Però, és una opinió compartida amb molts companys que, sobretot és evasió de la rutina i de l'estrès laboral. És un bon racó per fer un "reset", per desconnectar dels maldecaps setmanals que tots tenim.

Com passa a tots els grups, siguin de l'àmbit que siguin, no tots tenim el mateix esperit competitiu, però l'essència de l'esport no és aliena a la competitivitat, i a hores d'ara, molts asseguren que el Baró de Coubertin era un impostor...

Sobre aquest particular esperit competitiu cal destacar que enguany els blaus van a remolc dels grocs, després de

varies temporades a l'inrevés. Potser comença una nova època d'hegemonia groga i un final de cicle blau, ...

En fi, el que resulta més important és que els dilluns, els que ens trobem a l'Escola per jugar a futbol, som sobretot un grup d'amics, que sense el futbol segurament no ens haguéssim conegut, que compartim una molt bona estona i que ho compartim amb les nostres famílies al sopar de final de temporada. A més, els partits jugats fora de l'Escola esdevenen positius de cara a obrir l'activitat a més gent a banda de familiars i coneguts.

Per acabar, agrair i felicitar a tots els pares que d'una manera o altra hi han participat, ja sigui enguany o en d'altres anys, ajudant a consolidar aquesta activitat. Aquesta és de les que ajuden a "Fer Escola", així com a sentir-la més propera arran de compartir amb els nostres fills uns espais comuns, com ara són les instal·lacions esportives de l'Escola Montagut.

Moltes felicitats a tots, i molts ànims per a la temporada vinent.

Grup de Futbol de Pares

2ON TORNEIG DE PÀDEL

Aquest curs s'ha dut a terme el **Segon Torneig de Pàdel Montagut**.

Com sempre, volem agrair la bona acollida de les famílies de l'Escola pel gran nombre de participants inscrits i per les ganes de passar-s'ho bé.

També volem agrair els esforços que tothom ha realitzat per coordinar els partits. Sabem que és una qüestió molt complicada i en alguns moments ha estat força difícil.

Tot i la quantitat de partits que s'han hagut de jugar, el torneig ha transcorregut amb molta fluïdesa, tant la fase inicial com les semifinals.

Així mateix, volem agrair de manera molt especial tota la col·laboració rebuda en l'organització i desenvolupament del torneig al Pàdel Centre Penedès.

Finalment, la tarda del dissabte 23 de maig es va celebrar la final de totes les categories i l'entrega de trofeus i regals als finalistes, dels quals fem relació:

Categoria pares/fills:

Campions: Benja Guixens - Max Guixens
Sotscampions : Jordi Rodríguez - Marc Rodríguez

Categoria mixtes:

Campions: Benja Guixens - Emi Montaner
Sotscampions: Cuca Castell - Ricard Bosch

Categoria femení plata:

Campiones: Martina Rosell - Ruth Mata
Sotscampiones: Carme Bertran - Marta Sindreu

Categoria femení or:

Campiones: Cuca Castell - Emi Montaner
Sotscampiones: Karine Schiess - Àngels Urgell

Categoria masculí plata:

Campions: Josep Just - Marc Beumala
Sotscampions: Raimon Morales - Martí Sanz

Categoria masculí or:

Campions: Jordi Rodríguez - Jaume Compte
Sotscampions: Francesc Sánchez - Vicenç Lacruz

Gràcies de nou a totes les famílies per l'acollida i l'esportivitat demostrada.

PADEL CENTER PENEDES

Escola de pàdel
GYM & Fitness
Classes particulars
Zona lounge socis
Zona infantil
Zona de parking
Botiga especialitzada

INFORMA'T!
Clínic&tornejos
per empreses

Tel. 93 102 21 35 · www.padelpenedes.com
Pàdel Center Penedès · C/Sumoi, 16 · Olèrdola
(Al costat de la benzineria Q8 de Vilafranca)

Formacions i Sessions en
**Coaching Personal
i Empresarial**

Informa't:
93.171.18.26 /
695.43.99.05
Vilafranca del Penedès

Escola
**Coaching
Sostenible**

www.coachingsostenible.com

HORARI ACTIVITATS EXTRAESCOLARS CURS 2015- 2016

	PÀRVULS P 3	PÀRVULS P 4-5	1r – 2n PRIM.	3r – 4t PRIM.	5è – 6è PRIM.	1r – 2n ESO	3r – 4t ESO
DILLUNS 17 – 18h	FUTBOL DANSA	FUTBOL DANSA	RÍTMICA(poli) (17-19h) TENNIS	RÍTMICA(poli) (17-19h) TENNIS	FUNKY	VOLEI (17h-18.30h)	VOLEI (17h-18.30h)
DIMARTS 17 – 18h			FUTBOL DANSA	BÀSQUET (17h-18.30h)	BASQUET (17h-18.30h) RÍTMICA(Poli) (17-19h)	RÍTMICA(Poli) DANSA-JAZZ	
DIMECRES 17 – 18h	DANSA	TAEKWONDO (P-5) INICIACIÓ ESPORT	TAEKWONDO Inic BÀSQUET (17h-18.30h) RÍTMICA(17-19h)	TAEKWONDO FUTBOL DANSA RÍTMICA (17-19h)	TAEKWONDO FUTBOL (17h-18.30h) Inic. VOLEI (17h-18.30h)	FUTBOL (17h-18.30h)	
DIJOUS 17 – 18h	INICIACIÓ ESPORT	FUTBOL DANSA	FUTBOL DANSA	BÀSQUET (17h-18.30h)	RÍTMICA(Poli) (17-19h) BÀSQUET (17h-18.30h)	VOLEI (17h-18.30h) RÍTMICA(Poli) (17h-18.30h)	VOLEI (17h-18.30h)
DIVENDRES 17 – 18h				FUTBOL DANSA	FUTBOL (17h-18.30h) DANSA-JAZZ	VOLEI (17h-18.30h) FUNKY	FUNKY (16-17h)
DISSABTE			RÍTMICA 10-12h	RÍTMICA 10-12h	RÍTMICA 10-12h	RÍTMICA 10-12h	

• Pels cursos de **parvulari**, hi haurà servei de guarderia cada tarda de 17h- 18h.

• L'activitat de **PÀDEL** seguirà com aquest curs, cada alumne s'ha d'apuntar i dir quin dia a la setmana li va bé.

HORARIS ANGLÈS / ROBÒTICA / TEATRE / CANT CORAL CURS 2015-2016

	P3	P-4	P-5	1 Prim	2 Prim	3Prim	4 Prim	5Prim	6Prim	1-2 ESO
Dilluns 2-3				ANGLES	CANT CORAL	CANT CORAL	CANT CORAL	CANT CORAL ROBÒTIX	ROBÒTIX	ANGLES
Dilluns 5-6				ROBOTIX	ROBOTIX	ROBOTIX				
Dimarts 2-3				ROBOTIX	ROBOTIX	ANGLES ROBÒTIX	ANGLES	ANGLES	ANGLES	
Dimarts 5-6		ANGLES								
Dimecres 2-3				TEATRE	TEATRE	TEATRE	ROBOTIX		ROBOTIX	ANGLES
Dimecres 5-6			ANGLES							
Dijous 2-3				ROBOTIX	ROBOTIX	ROBOTIX	ANGLES	ANGLES	ANGLES	
Dijous 5-6	ANGLES									
Divendres 2-3					ANGLES	ANGLES TEATRE	TEATRE	ROBOTIX TEATRE		
Divendres 5-6										

- Transport escolar
- Serveis a empreses
- Excursions
- Congressos i convencions
- Seguretat i tecnologia
- Disposem de vehicles privats amb conductor

Telèfon: 93 818 06 11 (Telèfon d'urgències 24 h) · Fax: 93 892 37 22
E-mail: info@dotorbus.com · Web: www.dotorbus.com

Aula oberta

Conferències

Montagut Aula Oberta. Finestres al món que obren portes de futur als nostres alumnes.

Aquest curs 2014-2015 ha tingut lloc a l'escola el segon cicle de conferències Montagut Aula oberta. Aquest anys els conferenciants han estat: Jordi Llavina, Marc Guerrero, Enoch Albertí, Raimon Rubires, Alfred Pastor, Irene Schiess i Helena Cornellà. Majoritàriament el cicle ha estat adreçat als alumnes de 4t d'ESO 1r i 2n de Batxillerat, però hem fet una "extensió" als alumnes de l'ESO per què es vagin habituant a aquest format d'adquisició de coneixement tan important.

En aquesta secció de la revista podreu trobar els resums que alumnes i alguna professora ha fet de les conferències d'enguany.

Jordi Llavina Murgadas

Dimarts 23 de setembre de 2014, després de l'estona d'esbarjo, l'Escola va rebre la visita de **Jordi Llavina Murgadas**, disposat a encetar el cicle de conferències del curs 2014-2015 adreçat a l'alumnat de 4t d'ESO i batxillerat. Llavina arribava a l'Escola acompanyat per Glòria Monclús, en representació de l'AMPA, que venia per convidar l'alumnat a les xerrades que es preparen al llarg de curs, i pel director del centre, Josep Maria Lloró, que

va presentar el ponent a l'auditori amb una breu pinzellada biogràfica que el descriu com a escriptor, poeta, crític literari i presentador de ràdio i televisió, i que l'any 2001 va guanyar el premi Josep Pla de narrativa amb la novel·la **Nitrato de Chile**.

Després de la introducció era el moment de presentar el convidat central de la trobada: el poeta. Va prendre la paraula Llavina disposat a acostar el poeta Joan Vinyoli al jove auditori. I l'inici escollit fou a partir del camí de l'autobiografia. Llavina explicà com es produí el seu primer contacte amb l'obra de Vinyoli, l'any 1984, molt a prop de l'escola Intermunicipal de Sant Sadurn d'Anoia, descobrint que va venir de la mà del llibre Domini màgic.

Va escollir el poema "Joc", tota una lliçó poètica, per iniciar el viatge que portaria l'alumnat a l'acostament de l'obra del poeta barceloní; aparentment un simple joc de billar, en realitat és la consciència humana que rodola. El jo líric de Vinyoli es transforma en qualsevol cosa, avisa Llavina. Ho fa constantment. La bola de billar serveix per donar una lliçó desenganyada de la vida.

La lectura serena i pausada que Llavina fa de Vinyoli serveix de pretext per parlar de poesia en el sentit ampli de la paraula, de la companyia que fa el poeta i de l'eficàcia de les paraules en diferents circumstàncies. Vinyoli és el realista i el visionari, i Llavina no en banda cap. Són indestruïbles. Per a què serveix la poesia? Per ser crítics, per fer més aguda la mirada i, en un sentit més pràctic, la convivència amb la poesia comporta l'aprenentatge de paraules noves. Vinyoli és el poeta de la mort i també de les essències de la vida. "Dies de camp", recitat pel ponent a un auditori que l'acollia en silenci respectuós, és un poema sobre els canvis de paradigmes.

Llavina i Vinyoli...per què a l'Escola? Per aprendre, per començar a tastar poesia, que encara que no serveixi per tancar les goteres, sí que ajuda en allò essencial de la vida. La poesia ensenya a mirar en profunditat però, sobretot, a ser persones, a ser diferents, a no utilitzar els tòpics per parlar de les coses.

Dr. Marc Guerrero

Divendres, 17 d'octubre, el **Dr. Marc Guerrero** fou el ponent convidat per l'escola per a la segona conferència del curs 2014-2015 i darrera del primer trimestre. Sota el títol "Europa, present, passat i futur" va portar l'alumnat assistent a la reflexió sobre el moment en què vivim, prenent en consideració el marc europeu i el marc global; un moment canviant a diferents nivells (religiós, institucional, moral etc.); un món cada vegada més incert; una incertesa que el Dr. Guerrero no plantejava d'una manera angoixant ni negativa sinó com una oportunitat, especialment per a la població més jove. El món canvia molt ràpidament i cal que els canvis siguin afrontats amb flexibilitat i amb capacitat d'adaptació. Els canvis exigeixen coneixement i ambició per poder afrontar les oportunitats.

Després d'aquest plantejament introductori, el Dr. Guerrero va conduir les seves paraules cap al marc d'acció col·lectiva de la Unió Europea, que és el resultat d'una unió econòmica i no pas política. Encara és un repte que la Unió Europea tingui una sola veu i no un nombre massa elevat d'interlocutors. Un primer i elemental pas cap a la unió és el coneixement de l'organització supranacional i les seves institucions. Tot i que el futur desitjable és la unió política, el més probable és una Europa dividida i sense rellevància política. Decebedor si tenim en compte que avui prenen major rellevància Rússia i la Xina que no són precisament un model de democràcia ni de respecte per als

Drets Humans.

S'imposa, per tant, segons paraules del ponent, major exigència i molta més ambició d'unitat que passa per una major ambició de coneixement i de saber perquè una part important del problema rau en l'escassa centralitat que en general ha tingut a la UE l'educació.

El que defineix la vella Europa (aquest continent amb nom de princesa fanàtica) no són les seves fronteres que han estat canviant i ho seran molt més encara, sinó com es coordina i s'estructura la diversitat: les polítiques d'immigració, l'enfocament de les qüestions ecològiques etc.. El decisiu en el marc europeu no és el nombre d'estats sinó el grau de comprensió de la complexitat i la coordinació d'aquesta complexitat. Europa ha forjar una gran civilització, ha estat exportadora de democràcia, de llibertat, de benestar a uns nivells envejables i aquests són actius d'aquest espai supranacional. Actualment, en canvi, la defineix un elevadíssim grau de burocratització que ha anat deixant arraconats els valors positius per centrar-se excessivament en les normatives i les directrius.

Es fa imprescindible un lideratge clar a nivell sociopolític que defineixi un projecte de futur que tingui la capacitat d'engrescar la gent jove; pensar en clau europea per actuar globalment i més encara si es té en compte que el perímetre democràtic es redueix; proliferen les dictadures, els governs autoritaris, les democràcies "guiades", el presidencialisme. Europa és garant de democràcia i aquest és precisament el valor exportable en un moment en què proliferen els murs i les fronteres entre cultures. L'essència és el diàleg que eviti la regressió de la democràcia.

Després que el ponent donés per acabada la seva intervenció, el Sr. Josep Maria Lloró va obrir el torn de paraules perquè l'alumnat pogués adreçar les seves preguntes. Sis alumnes (cinc de batxillerat i una alumna de quart d'ESO) van fer arribar al Dr. Marc Guerrero diverses qüestions que

ell va respondre: "quin creu que és el projecte de futur immediat per a la UE?, Si Europa defensa la democràcia perquè no fa res per ajudar Catalunya en la celebració del referèndum/consulta per a la independència?, Creu que Catalunya independent d'Espanya és econòmicament viable? Què ha de canviar a Europa?...". Van restar moltes preguntes al tinter que no es van abordar per problemes de temps.

La conferència es va cloure amb un reflexió final: El repte per a la joventut com a ciutadans europeus passa per entendre que l'element fonamental és la il·lusió de conèixer altres realitats i entendre que el món és molt gran i a més també passa per assumir lideratges, és a dir, passa per ser protagonistes de la història.

Enoch Albertí i Rovira

El passat 14 de gener, l'alumnat de Secundària de l'escola (4t d'ESO i Batxillerat) va assistir a la conferència " És necessari canviar la constitució dels països", a càrrec de l'Enoch Albertí i Rovira, (Vilafranca del Penedès, 1958) que en la introducció a la seva ponència es va presentar com a exalumne de l'Escola Montagut.

Albertí és llicenciat en Dret i catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat de Barcelona (UB). Exerceix com a professor del Departament de Dret Constitucional i Ciència Política de la UB i va assumir el càrrec de degà de la Facultat de Dret el març de 2008. A més, dirigeix el Grup d'Estudis Constitucionals

i Europeus, reconegut com a grup de recerca consolidat per la Generalitat de Catalunya. Actualment dirigeix dos projectes de recerca, un sobre l'impacte constitucional de la reforma dels tractats de la Unió Europea (UE), que finança el Ministeri d'Educació i Ciència, i l'altre sobre la nova Constitució Europea subvencionat per la Fundació BBVA. Així mateix, juntament amb el professor Alejandro Saiz, co-dirigeix un projecte de recerca sobre els nous estatuts d'autonomia de l'Estat espanyol, que patrocina l'Institut d'Estudis Autònoms de Catalunya.

Albertí partia del concepte de rigidesa constitucional per situar la Constitució com a norma suprema que prové de la sobirania nacional, del cos electoral que es converteix en cos constituent. Situava l'origen del concepte al segle XVIII als EUA. La rigidesa constitucional es troba en l'origen del sistema liberal i es fixa definitivament a partir del segle XX, després de la Gran Guerra. La constitució, qualsevol d'elles, és entesa com a norma fonamental de l'estat; la que organitza els seus poders i alhora determina els drets dels ciutadans i ciutadanes. Per aquest motiu és aconsellable una dosi d'estabilitat perquè pugui complir amb aquestes finalitats, però no cal considerar-la inamovible; ha de tenir mecanismes de reforma.

La Constitució espanyola actualment vigent no té clàusules d'intangibilitat a diferència d'altres constitucions europees, com ara la italiana que contempla que el caràcter republicà no es pot modificar. La Constitució del 78 preveu dos mecanismes de reforma: d'una banda modificar la totalitat del text i, de l'altra, modificar-ne parts:

1. Com ara la part preliminar, el capítol de drets fonamentals, la Corona etc.. requereixen un procediment més complex; 2/3 parts del Congrés i el Senat, eleccions, el nou poder legislatiu ha d'aprovar de nou per 2/3 les modificacions i, per últim, celebració d'un referèndum vinculant.

2. Modificar-ne altres parts a través d'un mecanisme més senzill; 3/5 parts del Congrés i del Senat, només en seu parlamentària. L'experiència històrica i la comparada demostren que hi ha altres procediments diferenciats per canviar materialment la constitució:

1. Mera Substitució: canvi radical des de zero no com una reforma. Més o menys el procediment seguit en els set textos constitucionals espanyols.

2. Mutacions Constitucionals: canviar el sentit que té alguna de les seves parts sense modificar-ne el text.

3. Canvi per interpretació de la Constitució: els jutges o les Corts Supremes interpreten la Constitució i aquesta interpretació pot produir canvis

4. Reformes per causa del dret de la Unió Europea que és una normativa amb primacia sobre qualsevol norma interna dels estats, incloses les constitucions.

El professor Albertí va plantejar que actualment es realitzen reformes constitucionals amb certa normalitat: als EUA (1787), 27 esmenes; Alemanya (1949) 55 modificacions per posar alguns exemples. A l'Estat espanyol, en canvi, s'han realitzat dos canvis molt limitats; d'una banda el 1992 per admetre el sufragi actiu i passiu dels ciutadans estrangers a les eleccions locals (forçat per mandat europeu) i al 2011 la modificació de l'article 135 per donar garantia als creditors que cobrarien, establir el principi d'estabilitat pressupostària forçats per la crisi econòmica. El que passa a l'estat espanyol contrasta amb el que passa en àmbits geogràfics propers, donat que els canvis són molt limitats i escassos. Hi ha generacions senceres, menors de 54 anys, que no s'han pogut pronunciar sobre el text fonamental i segurament, planteja Albertí, aquest és un dels motius de la desafecció d'àmplies capes de la societat envers la política.

S'han produït diversos intents de modificació que no han prosperat, per exemple el cas de la reforma del Senat sobre la qual existeix

força unanimitat, o bé sobre l'organització de l'estat o reformes relatives a la Unió Europea per adequar el text espanyol a les directius europees. Cap intent ha prosperat per no assolir les majories necessàries.

Una Constitució que no evoluciona pot entrar en una fase de paràlisi i això comporta riscos importants com eliminar la via de canvi gradual i apostar per una via massa radical o que atorgui excessiu poder als jutges o les Corts Supremes.

Una Constitució petrificada corre importants riscos de no complir amb el paper pel que fou concebuda: regular la convivència. Després de la conferència del professor Albertí, l'alumnat va obrir un torn de debat que va permetre escoltar interessants preguntes que l'alumnat va voler adreçar al ponent.

Raimon Rubires

El dijous 19 de febrer va tenir lloc als locals de l'Escola la conferència del doctor en Químiques Raimon Rubires, director de Qualitat de l'empresa BCN Peptides i membre de The Expert Panel Committee for Therapeutic Peptides By the USP (United States Pharmacopoeia), que va parlar sobre "Medicaments d'última generació: perspectives actuals i futures. Cas particular: fabricació de pèptids".

La conferència del doctor Rubires va partir d'un fil narratiu que plantejava com des de fa segles la humanitat ha descobert en la naturalesa substàncies guaridores que serveixen per lluitar contra dolors i malalties

però de les quals es desconeixien els principis curatius fins fa ben poc. Es tracta d'uns medicaments que no sempre eren eficients i presentaven problemes secundaris importants. A partir d'aquesta introducció, el doctor Rubires va explicar com els medicaments de darrera generació apunten ja cap a una medicina poc invasiva i cada vegada més personalitzada, la qual cosa va il·lustrar amb el cas dels pèptids – una seqüència ordenada d'aminoàcids, a mig camí entre les petites molècules i les proteïnes i la utilització en medicina i farmàcia. L'objectiu, va dir, és trobar medicaments cada vegada menys irritants, amb menys efectes secundaris, més segurs i més eficaços.

Tan importants com l'explicació de com la química actual fa evolucionar a una gran velocitat la medicina van ser les seves reflexions adreçades als futurs estudiants universitaris sobre les actituds que haurien de tenir en la seva vida adulta. Els va dir que la ciència només avança fent-se preguntes, reflexió que entronca clarament amb la pedagogia de Montagut, i els va recordar que el món en què vivim i viurem està ple d'incerteses que només es podran combatre "amb les certeses que vosaltres aneu adquirint en aquests anys".

Alfredo Pastor

El dilluns 23 de març l'alumnat de batxillerat de les opcions de Ciències i Tecnologia i Humanitats i Ciències Socials va tenir l'oportunitat de prendre part en una conferència de l'economista

i professor de l'IESE Alfredo Pastor. Una conversa sobre l'economia actual i futura, en la qual es plantejaven les noves oportunitats de què potser podrem gaudir els joves, i al mateix temps també es plantejaven els entrebancs amb els quals ens trobarem. Vam conèixer el concepte de revolució digital, procés que condicionarà completament el nostre futur laboral, i tot el que això comporta per a alguns.

Alfredo Pastor va fer una divisió de les tasques del futur entre les que tenen bona salut i les que estan en perill d'extinció, i ens recomanava que ens decantéssim per estudis adreçats a preparar professionals del futur, és a dir, els encarregats de les feines menys digitalitzables, com poden ser les persones encarregades de la direcció d'equips, feines que requereixin contacte físic directe o aptituds de percepció, etc. El professor, tot i reconèixer que l'art és difícilment robotitzable, no es va atrevir a recomanar-nos que apostéssim per la carrera artística.

Per acabar, alumnat i conferenciant vam mantenir una interessant conversa durant la ronda de preguntes, en la qual se'ns van aclarir molts dubtes i en vam poder extreure conceptes, definicions i idees molt interessants, com per exemple que "l'economia es basa únicament en l'enriquiment material i no personal". En definitiva, un acte que posava fi al cicle de conferències d'aquest curs, el qual ens ha donat l'oportunitat de conversar amb grans professionals sobre el seu món.

Dos exalumnes ens parlen del món que han conegut.

El mes d'abril hem tingut l'oportunitat a l'escola d'escoltar dues exalumnes que han tingut unes experiències professionals molt interessants.

Irene Schiess ens va parlar de la seva trajectòria que la va portar des de la facultat d'arquitectura on va finalitzar els seus estudis universitaris fins als camps de refugiats de tres continents on ha fet de coordinadora logística de l'ONG Metges sens Fronteres en temes de crisis humanitàries. La seva reflexió va girar al voltant del tema "La pobresa en el món". A partir d'alguns articles de la "Declaració dels drets de l'Home" de l'ONU va mostrar als alumnes de 1r, 2n i 3r d'ESO com coses que nosaltres tenim per segures i normals l'accés a l'aigua, de manera abundant i immediata, o l'escolarització—per milions de persones són de difícil accés, quan no impossibles d'obtenir. Ens va dir que el 17% del 92% de la població mundial, per exemple, no anirà mai a escola. O que moltes de les condicions que deriven en la pobresa tenen a

veure amb l'escassetat d'aigua i al dificultat del seu accés. Mitjançant una ràpida descripció comparativa de un quants països Índia, Txad, Somàlia, República Centrafricana, Malí i Haití va anar exemplificant les seves idees per a concloure que el nostre model de creixement econòmic global comença a ser insostenible.

Helena Cornellà, llicenciada en Biotecnologia i Doctrina en Bioquímica, ens va parlar del tema "La carrera científica d'una investigadora del càncer de fetge". A partir de la seva experiència personal, va fer als alumnes de batxillerat i ESO una classe pràctica de com cal espavilar-se per la vida si vols aconseguir fer professionalment alguna cosa que t'interessi molt. Va recomanar als alumnes que estudiessin el que els agradava, però que ho fessin a fons i amb seriositat, amb passió. Un cop acabats els estudis, va prosseguir, és el moment de no ser tímid ni tenir vergonya i anar picant portes fins a trobar-ne una per on començar a entrar en el món professional. Va insistir en la necessitat de la cultura de lletres, ella una científica, tot avisant que per a tenir idees i poder formular hipòtesis és decisiu llegir i relacionar-se amb altres persones que tenen interessos potser diferents però que comparteixen la seva voluntat de tenir curiositat. Finalment va descriure el contingut de la seva recerca.

Foren dues conferències que mostraren dues experiències personals ben diferents, unides totes dues per la voluntat d'elles conferenciantes de seguir els seus propis camins i no pas els marquen els altres.

Masia Can Pascol, 28
08738 - Pontons - Alt Penedès - Barcelona
Tel. 938 987 810 - 618 316 394
www.masiacanpascol.com - info@masiacanpascol.com

ESPECIALITZAT EN IBÈRICS
DES DE 1987

Comenius

Els projectes escolars Comenius donen als alumnes i professors dels països participants l'oportunitat de treballar junts, com a part de les activitats habituals de la classe, en un o més temes d'interès comú. Aquesta cooperació permet intercanviar experiències, descobrir els elements diferenciats de la diversitat cultural, social i econòmica d'Europa, augmentar els seus coneixements generals i aprendre a comprendre i a apreciar millor les opinions dels altres.

Fomentar la participació activa dels alumnes ha estat una de les prioritats d'aquest segon i darrer any del projecte Comenius "Children's eyes, children's hearts". Un total de 13 alumnes s'han desplaçat a Portugal, Itàlia o Polònia per a fer una posada en comú de tota la feina feta i conviure amb alumnes d'altres països.

La nostra línia de treball ha girat al voltant de tres eixos:

- Posada en comú entre els països participants de tots els treballs elaborats, sobretot en l'àrea d'Educació Artística (dibuix, dansa, teatre....). Els mitjans utilitzats per a la posada en comú han estat: a través de correus electrònics, videoconferències, intercanvi de productes finals i trobades d'alumnes en els "Comenius Meetings"

- Activitats realitzades a les aules encaminades a conèixer la realitat cultural i social dels altres països i, sobretot, com abans assenyalàvem, a aprendre a comprendre i a apreciar millor les opinions dels altres i / o les seves diferents manifestacions culturals.

- Activitats dissenyades per reforçar que l'alumnat expressi les seves emocions, manifesti les seves opinions i en aquest sentit, se senti part activa del seu entorn ja sigui l'escola o la seva ciutat.

Aquests tres eixos han permès entrar en una dinàmica en què els nostres alumnes s'han sentit motivats per descobrir altres horitzons, altres costums, altres maneres de vida. Així doncs, el projecte s'ha convertit "en la distància" en un lloc de veritables trobades.

Íngrid Pujol.

Coordinadora de l'ESO.

Coordinadora del programa Comenius

Comenius project: Italy

The 23th of March I went with Joana, Josep and Biel to Italy. There we met a lot of great people. The name of the girl who hosted me was Carlotta like me! The first day at night I gave them the presents and they also gave me a lot of fantastic presents. Then, Joana's family and mine went to bowling, and we had so fun.

My Italian family was really nice, fun ...and when we ate at their home, they cooked my (always) my favourite food, spaghetti

without tomato.

One day, all the Comenius people met the Mayor, and then we went to a pizzeria to have lunch. We ate the whole pizza which was so big!

On Friday we visited Venice. It was really nice and incredible but it rained. In the afternoon we took part in the Comenius show, and then, had dinner with the food that the families had brought. At the end of the party, all our friends from the class of Carlotta were sad, like Joana, Josep, Biel and me. Some people cried, and also Joana and me.

On Saturday, at the airport, all our families cried, parents and daughters, and us.

Now I really miss all of them, and this summer, my Italian family is coming to my house!!

Carlota López. Mediona A

Comenius: Portugal

This year, we had the pleasure to participate in an amazing project of the European Union called Comenius. We met a lot of different people from a lot of different countries, we learnt a lot from other cultures, and we spent a great time.

From 25th to 30th January of this year, some girls of 2nd and 3rd ESO travelled to Marinha Grande, in Portugal, where we spent an amazing week with amazing people.

The first day, we went to their school, and we met with all the people from all the countries. Then, we assisted to some classes. Then, at the afternoon, we went to visit a glass factory, and after it we went to Alcobaça, a town, where we tried Pastéis de Belem, better known as Pastéis de nata, that was awesome!

On Tuesday, we stayed at school, and we painted different typical games of each country in the ground of the playground.

On Wednesday, we went to Nazaré, an incredibly pretty sea town, where the waves reach 3 meters high. It was very difficult to walk because of the strong wind, but the fun we had there was epic and unforgettable. After Nazaré, we stop to have

lunch, and we walked until we reached the next stop, São Pedro de Moel, and we visited the lighthouse, at the same time we were learning some words in Portuguese.

At night, we went to Leiria with our families, and we did a very funny activity: Brisas Night Run. It consists on walking through this beautiful city, and have fun with other people while you are doing sport.

On Thursday, we did rehearsals all the day, because at the afternoon we had to do performance St. George's legend. We enjoyed a lot sharing our culture with people from all over the world, and learn from other cultures too.

After it, we had dinner, and some Portuguese boys taught us some typical dances from their country, and they made us spend an amazing time. We learnt a big amount of things, from different food to different dances.

And, finally, the last day arrived. That day was one of the happiest and saddest days of my life. We went to a lot of sites of Portugal, such as the Monastery of Batalha, Aljubarrota, Óbidos and Fátima. All the places we've been through were absolutely amazing, all of them with a

peculiar something that made them special.

But, of course, the moment had to happen. Lisbon airport, suddenly, became a big sea of tears from some students that were saying goodbye to each other, promising to see them again. As I said before, I was happy and grateful of having the chance of living this experience, but extremely sad, because I was leaving behind me a lot of friends that will stay with me forever, and amazing experiences I will never forget.

Mireia Sibil

